

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 19 / CDSI / 17.09.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\19\

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 19, dimecres 17 de setembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

Sessió 19 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a ****. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada del vicepresident, Jordi Viñas i Xifra, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Mario García Gómez](#), [Susana Martínez Heredia](#) i [Mónica Ríos García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Agustí Colomines i Companys](#), [Ennatu Domingo i Soler](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Najat Driouech Ben Moussa](#) i [Tània Verge Mestre](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Sindicat de l'Habitatge de Salt davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la situació de vulnerabilitat dels alumnes en processos de desnonament i com afrontar-la (tram. 356-00872/15). Susanna Segovia Sánchez, Grup Parlamentari Comuns, Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
2. Sol·licitud de compareixença del col·lectiu Docents 17190 pel dret a l'habitatge digne davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la situació de vulnerabilitat dels alumnes en processos de desnonament i com afrontar-la (tram. 356-00873/15). Susanna Segovia Sánchez, Grup Parlamentari Comuns, Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma d'Acció Social de Catalunya davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre les condicions laborals i l'equiparació salarial al sector social (tram. 356-00940/15). Ester Capella i Farré, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença d'Ona Lorda Roure, en representació de Save the Children, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè presenti l'informe "Comptes que no surten" (tram. 356-00953/15). Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
5. Proposició de Llei de la renda garantida de ciutadania (tram. 202-00042/15). Substitució de ponent
6. Proposició de Llei del tercer sector (tram. 202-00037/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de les propostes d'audiència
 - 6.1 Proposta d'audiència per escrit de Josep Maria Bosch i Vidal, assessor jurídic de la Unió Catalana d'Hospitals, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00864/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns,

Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .2 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de la Federació d'Entitats de la Discapacitat Intel·lectual i del Desenvolupament a Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00865/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6. 3 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de la Confederació Espanyola de Persones amb Discapacitat Física i Orgànica amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00866/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .4 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de l'Agrupació Catalana d'Entitats per la Inserció Laboral de Persones amb Trastorn Mental amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00867/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .5 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de la Federació d'Entitats d'Assistència a la Tercera Edat amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00868/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .6 Proposta d'audiència per escrit d'una representació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya amb relació a la Proposició de llei del tercer sector (tram. 352-00869/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .7 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de Creu Roja Catalunya amb relació a la Proposició de llei del tercer sector (tram. 352-00870/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .8 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de l'ONCE amb relació a la Proposició de llei del tercer sector (tram. 352-00871/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .9 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de la Federació de Centres Especials de Treball de Catalunya amb relació a la Proposició de llei del tercer sector (tram. 352-00872/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .10 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de la Federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social amb relació a la Proposició de llei del tercer sector (tram. 352-00873/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns,

Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .11 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00874/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .12 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de l'Associació de Famílies Nombroses de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00875/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .13 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de Pimec amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00876/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .14 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de l'Associació Catalana d'Entitats del Lleure, l'Educació i la Cultura amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00877/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .15 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de la Plataforma d'Infància de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram.

352-00878/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .16 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Confederació Empresarial del Tercer Sector Social de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00879/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .17 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00880/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .18 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00881/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .19 Proposta d'audiència en ponència de Raúl Moreno Montaña, secretari general de Drets Socials i Inclusió, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00882/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns,

Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .20 Proposta d'audiència per escrit de Sonia Castro Morey, presidenta de la Plataforma del Tercer Sector Social de les Illes Balears i gerent de Plena Inclusió Illes Balears, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00883/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .21 Proposta d'audiència per escrit de Mikel Barturen Nuño, coordinador de Sareen Sarea, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00884/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .22 Proposta d'audiència per escrit de Xavier Godàs Pérez, doctor en sociologia i expert en moviments socials i teoria sociològica, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00885/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .23 Proposta d'audiència per escrit de Víctor Bayarri Catalán, consultor social i director d'Alter Civites, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00886/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .24 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de la Confederació de Cooperatives de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00887/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup

Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .25 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de Càritas Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00888/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .26 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de la Federació Catalana de Voluntariat Social amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00889/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .27 Proposta d'audiència per escrit d'una representació del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00890/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .28 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de Foment del Treball Nacional amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00891/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .29 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Comissions Obreres de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-

00892/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .30 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Unió General de Treballadors de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00893/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .31 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00894/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .32 Proposta d'audiència per escrit d'una representació del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00895/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .33 Proposta d'audiència en ponència de Robert Morral, de la secció sindical de la Confederació General del Treball Sector Social, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00896/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .34 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de la secció del lleure de la Confederació General del Treball amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00897/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .35 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de la Intersindical - Confederació Sindical Catalana amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00898/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .36 Proposta d'audiència per escrit d'Ana Isabel Lozano González, en representació de la Plataforma Precarietat Laboral Sector Discapacitat, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00899/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .37 Proposta d'audiència per escrit de Gerald Llach Galera, en representació de la plataforma Acció Social Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00900/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .38 Proposta d'audiència per escrit de Jordi Garcia Jané, en representació de la Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00901/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per

Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .39 Proposta d'audiència per escrit de Guillem Llorens, president de la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00902/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .40 Proposta d'audiència per escrit d'una representació de l'Associació Intercol·legial de Col·legis Professionals de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00903/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6 .41 Proposta d'audiència per escrit d'una representació del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del tercer sector (tram. 352-00904/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

7. Compareixença de la secretària d'Afers Socials i Inclusió davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre el desplegament del Codi d'accessibilitat de Catalunya (tram. 357-00332/15).

8. Compareixença d'una representació de la Unió de Petites i Mitjanes Residències davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre els reptes del sector residencial i la situació dels serveis a la dependència (tram. 357-00365/15).

9. Compareixença d'una representació del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a presentar l'informe de seguiment de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat (tram. 357-00364/15).

La presidenta

Bon dia, diputats, diputades, crec que estem tots.

Hi ha una baixa, no? M'estic mirant... Lamentablement, no? Ha tingut un accident la Montse Berenguer. D'acord. Molts records. I substitucions, no n'hi hauran?

M. Belén Pajares Ribas

Perdona, em deies?

La presidenta

Substitució?

M. Belén Pajares Ribas

No, no, seré jo sola a la comissió.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

D'acord.

Sol·licituds de compareixences

356-00872/15, 356-00873/15, 356-00940/15 i 356-00953/15

Doncs, si us sembla, començaríem. Tenim avui tres compareixences. I primer començaríem amb l'ordre del dia, amb l'aprovació, si hi estiguéssiu d'acord, amb la sol·licitud de compareixença, en número 1, de la representació del Sindicat d'Habitatge de Salt. El punt 2 seria la sol·licitud de compareixença del col·lectiu de Docents 17190 pel dret a l'habitatge digne. La 3 seria la sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma d'Acció Social de Catalunya. El quart punt seria la sol·licitud de compareixença d'Ona Lorda Roure, en representació de Save the

Children. El punt... I aquestes serien les quatre compareixences que podríem passar a votar, si estiguéssim tots d'acord.

Vots a favor?

María Elisa García Fuster

No. Perdón, señora presidente. ¿Se pueden votar los dos primeros separados?

La presidenta

Sí. D'acord. Doncs votariem el punt 1 i el punt 2 conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

I vots..., abstenció?

Catorze a favor i un en contra.

Passariem a votar les compareixences del punt 3 i 4.

Vots a favor?

Unanimitat, 15 vots a favor.

Proposició de llei de la renda garantida de ciutadania

202-00042/15

En el punt 5 hi ha una petició dintre de la proposició de llei de renda garantida de ciutadania de fer substitució de ponent. La sol·licitud és de Junts i el canvi seria..., la nova diputada seria la Maria Àngels Planas i Crous.

Proposició de llei del tercer sector

202-00037/15

El punt 6 seria la proposició de llei del tercer sector i votar tots els punts d'audiències. Si hi ha algú que no està a favor de votar-les conjuntament? Si estiguéssiu tots d'acord de votar-les, són quaranta-una audiències.

(Pausa.)

Propostes d'audiència

352-00864/15 a 352-00904/15

M'estava especificant la lletrada que, de les quaranta-una audiències, de l'1 a la 9 són presencials i de la 10 a la 41 serien per escrit i que, en el cas de la 39 i 38, si es pot corregir, que en lloc d'especificar la persona que es convida, si es pot incloure també l'associació que ve, perquè es demana que vingui el Jordi Garcia Jané. *(Veus de fons.)* Sí, ai, bé, per escrit, hi posaríem «aportació escrita de la persona concreta». Bé, està especificat, no?, Xarxa d'Economia Solidària. *(Veus de fons.)* És les dues coses.

Bé, seria reafirmar –reafirmar– que, realment, en representació de la Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya, es demana que sigui la persona que es convida a l'escrit, el Jordi Garcia Jané i el Guillem Llorens, en la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya. Sí, s'especifica que sí, continua.

(Veus de fons.) Sí, la proposta és conjunta. És conjunta, Esquerra, PSC, Junts, PP, Comuns i la CUP.

Mónica Ríos García

Però entenc que la proposta és posar una representació d'ell, no de... Vull dir, perquè això ja està... *(Veus de fons.)* Per nosaltres cap problema per facilitar la feina, i tant, endavant.

La presidenta

D'acord, doncs ho especificaríem. *(Veus de fons.)* Aquí hi ha el nom i després l'entitat. Seria canviar una mica l'ordre? *(Veus de fons.)* Només posar l'entitat, perquè és per escrit. D'acord. *(Veus de fons.)* Canviaria, doncs, entitat sense nom a la petició? *(Veus de fons.)* D'acord. Del 36, del 37, 38 i 39.

Si ha quedat clar, que unes són presencials, altres per escrites, i que es convida per escrit primer l'entitat, sense especificar que sigui lliure la persona, ho voldríeu votar tot conjuntament? Sí? De l'1 al 41?

Doncs vots a favor?

Seria 15, unanimitat.

**Compareixença de la secretària d'Afers Socials i Inclusió per a
informar sobre el desplegament del Codi d'accessibilitat de
Catalunya**

357-00332/15

I ara ja passaríem a la primera compareixença d'avui, que és la..., convidem a la secretària d'Afers Socials i Inclusió per informar sobre el desplegament del Codi d'accessibilitat de Catalunya.

(Pausa.)

Donem la benvinguda a la secretària d'Afers Socials i Inclusió, la senyora Carolina Homar, i també donem la benvinguda al senyor Antonio Galiano, el secretari de la Direcció General d'Autonomia Personal i Discapacitat. Els recordo que la intervenció és de quinze minuts, que després els grups parlamentaris tindran tres minuts i que, després, tindran vostès deu minuts per fer qualsevol consideració o resposta.

Carolina Homar Cruz (secretària d'Afers Socials i Inclusió)

Bon dia, gràcies, presidenta. Diputats i diputades, l'objecte avui d'aquesta compareixença és informar del desplegament del Codi d'accessibilitat de Catalunya i les accions que s'estan duent a terme per la seva aplicació.

El Codi d'accessibilitat, com vostès ja saben, va ser aprovat per Decret 2009/23, conjuntament amb la Llei d'Accessibilitat 13/2014, i constitueixen, actualment, el marc normatiu que regula l'accessibilitat i, sobretot, significa una ampliació i una evolució significativa de la normativa vigent fins al moment de la seva aprovació.

Amb l'aprovació d'aquesta normativa, el que constatem és un salt qualitatiu en el reconeixement dels drets de les persones amb discapacitat i en l'adopció de mesures que ens permeten assolir una efectiva igualtat d'oportunitats. Es tracta, doncs, d'una regulació transversal que aborda tots els aspectes de la vida diària, a l'habitatge, al desplaçament per la via pública, l'ús de mitjans de transport, l'accés a establiments, l'ús dels serveis que s'hi ofereixen, la disponibilitat de productes i activitats accessibles i també les condicions de comunicació.

Aquesta normativa respon al mandat de la Convenció Internacional pels Drets de les Persones amb Discapacitat, de Nacions Unides i, a nivell de Catalunya, coincideix

amb els objectius i les mesures del recentment aprovat Pacte Nacional pels Drets de les Persones amb Discapacitat.

El Codi d'accessibilitat té un impacte directe en la qualitat de vida de les 720.000 persones que avui en dia tenen reconeguda una discapacitat a Catalunya i també suposa una millora per a tothom. L'accessibilitat promou la vida autònoma i independent de totes les persones, especialment d'aquelles persones amb una discapacitat, atès que elimina barreres, fomenta la inclusió i la participació en tots els àmbits de la vida.

Per aconseguir el seu objectiu, el nou marc normatiu afronta dos grans reptes, el de suprimir les barreres de l'entorn existent, per un costat, i també el fer accessible les activitats, la comunicació i els continguts. L'accessibilitat de l'entorn construït i de l'espai públic és una condició necessària però insuficient per si sola. Cal que tinguin en compte les diferents capacitats físiques, sensorials o cognitives perquè totes les persones puguin gaudir-ne.

Som conscients que la transformació de l'entorn existent per eliminar les barreres i promoure un espai accessible per a tothom és un element imprescindible. La complexitat no resideix en la manca de solucions tècniques, sinó, sovint, depèn de la capacitat i de la voluntat de la societat, de tots els agents públics i privats per transformar aquest espai d'acord amb els criteris comuns d'accessibilitat universal.

El segon gran repte suposa ampliar el concepte d'accessibilitat més enllà de l'espai físic i traslladar-ho també als serveis, als productes i, especialment, a l'esfera digital. Aquest repte també requereix un abordatge progressiu, atesa la novetat de moltes situacions que es regulen, per tal que la ciutadania ho compregui i ho incorpori com un requeriment habitual.

En el cas de l'accessibilitat comunicativa, pel que fa a l'atenció presencial o en esdeveniments públics, també els productes i serveis, s'han de concebre i dissenyar des del primer moment perquè ofereixin una funcionalitat vàlida per a tothom o que disposin d'alternatives adequades a les diferents necessitats de les persones amb discapacitat física, sensorial o cognitiva.

Per aconseguir els reptes que planteja la nova normativa abordem el seu desplegament amb tres eixos. El primer eix agrupa les accions de difusió, formació,

informació, atenció i suport a la ciutadania. Té per objectiu donar a conèixer, conscienciar i facilitar l'aplicació de la normativa.

El segon eix recull les mesures i les accions que corresponen a les administracions públiques, inclou des de l'adequació d'edificacions, espais i serveis propis de cada administració. També inclou les actuacions de control que correspon, d'acord amb les seves competències, en especial pel que fa a llicències d'obres, a llicències d'activitats i la vigilància, que resulta essencial per garantir el compliment de les condicions que el Codi estableix.

El tercer eix fa referència a les actuacions de foment, mitjançant ajuts i subvencions, per adequar edificis, entorns i serveis a les condicions que estableix el Codi.

El primer eix. En relació al primer eix, l'esforç inicial s'ha centrat en fer una àmplia difusió de la nova normativa. S'han realitzat diferents campanyes de difusió en el conjunt del territori, arribant a tot Catalunya. S'han organitzat trenta sessions en les quals han participat més de dues mil persones, principalment tècnics, responsables d'administracions i referents a les entitats del sector de la discapacitat. L'elecció de les jornades s'ha fet tenint en compte el paper dels assistents com a altaveu. També s'ha valorat el seu potencial per generar una transmissió d'informació piramidal que multipliqui l'eficàcia.

La formació és el segon aspecte d'aquest eix. La Generalitat ha posat en marxa un programa de formació especialitzada, adreçat, fonamentalment, a tècnics de les administracions, amb especial atenció a l'elaboració dels plans d'accessibilitat municipals. Una acció molt específica, orientada al conjunt del territori, específicament per donar suport als consells comarcals a través de l'eina de vinculació, que és el contracte programa, perquè es formin en aquestes matèries i puguin emprendre les tasques que els correspon. Amb tot, la formació requereix una tasca contínua de tots els agents i, per tant, estem en fase de programar de forma constant aquests espais formatius.

La informació i el suport als tècnics i als professionals que han d'aplicar la norma és un altre dels aspectes essencials perquè realment el Codi es pugui desplegar i implementar de forma eficaç. Per facilitar la seva tasca, hem elaborat documents de consulta, explicatius i informatius, hem desenvolupat un PDF interactiu del text del

Codi, una fitxa de condicions d'accessibilitat dels establiments i una guia amb orientacions per emplenar aquesta fitxa.

Aquests materials han esdevingut documents d'utilització habitual per part dels professionals, per part de les empreses i dels serveis i de la societat en general. Especialment útil ha estat aquesta fitxa de condicions d'accessibilitat que tots els establiments de Catalunya han de tenir i, tal com estableix el Codi, és el document informatiu de les condicions d'accessibilitat que té dit establiment, segons l'antiguitat de la llicència i les reformes efectuades.

Per altra banda, s'està finalitzant l'elaboració d'un dossier de fitxes gràfiques il·lustrades de suport al Codi, que també pensem que seran de gran utilitat.

La segona línia de treball és la constitució de les taules tècniques, segons el que disposa l'article 4.3 del Codi, amb les diferents administracions i agents responsables del control i supervisió, especialment de les llicències. S'han previst tres taules tècniques, de les quals dues ja s'han constituït, referent a activitats i referent a habitatge i aquesta tardor es constituirà la tercera, referent a urbanisme.

L'objecte de les taules tècniques és analitzar aquestes situacions especials, específiques, determinar quins són els criteris a aplicar per tal que totes les administracions actuïn d'una manera coherent i coordinada i perquè tothom pugui tenir seguretat jurídica en l'aplicació de la norma.

Aquesta tasca és important, sobretot en intervencions sobre l'entorn, com ara reformes, canvis de titularitat d'establiments, supressions de barreres en edificis d'habitatges, projectes de reurbanització que poden representar una gran complexitat de situacions que s'han d'abordar.

Les reunions són periòdiques i constants, en forma part la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona, els col·legis professionals i una representació de tècnics de diversos municipis. Aquestes taules generen documents amb aclariments, respostes a preguntes freqüents i criteris d'aplicació i, en breu, es publicaran els primers resultats al web d'accessibilitat del Departament de Drets Socials.

Una tercera línia són les mesures d'informació i suport als espais d'interlocució amb les entitats del sector de la discapacitat. En aquesta línia s'ha posat en marxa un

grup de treball amb el Comitè Català de Representants de les Persones amb Discapacitat. Els efectes de resoldre, tanmateix, dubtes, recolzar el paper del tercer sector com a altaveu i transmissor d'informació i, alhora, recollir situacions que poden esdevenir vulnerabilitat dels drets de les persones amb discapacitat, monitoritzar els resultats de les mesures i identificar criteris conjunts per implementar el Codi.

La quarta línia d'aquest eix el constitueix l'atenció i l'assessorament a la ciutadania. És una tasca que és responsabilitat de totes les administracions, especialment dels serveis tècnics municipals respecte de llicències o autoritzacions de la seva competència. I el Departament de Drets Socials i Inclusió dedica un esforç de suport i impuls rellevant com a organisme promotor de la norma. Com a mostra, al llarg de l'any 24, hem atès més de mil consultes referents a tots els àmbits d'accessibilitat.

Pel que fa al segon eix, que són les actuacions a les administracions públiques, la primera línia d'actuació són l'elaboració dels plans d'accessibilitat. La llei estableix un termini de tres anys des de l'entrada en vigor del decret perquè l'Administració de la Generalitat i el món local elabori o actualitzi els seus plans d'accessibilitat, la finalitat dels quals és que sigui l'instrument principal que permeti detectar les deficiències existents, planificar i programar les actuacions a realitzar i fer un seguiment efectiu de la seva execució.

En l'àmbit de la Generalitat, l'elaboració d'aquests plans correspon a cada departament. Els tècnics especialitzats en accessibilitat del Departament de Drets Socials i Inclusió donen suport a la resta de departaments resolent dubtes i orientant l'elaboració d'aquests plans.

En el cas dels ens locals, partim d'una situació asimètrica en el territori, ja que al voltant del setanta per cent dels municipis de més de vint mil habitants ja disposen d'un pla d'accessibilitat, però entre els ajuntaments de menys de vint mil habitants només en disposen prop del quinze per cent.

En termes poblacionals, el seixanta per cent de la població resideix en localitats que tenen un pla d'accessibilitat. Aquesta diferència també es produeix des del punt de vista territorial, atès que la demarcació de Barcelona, on, en aquest cas, la Diputació porta anys oferint suport a la redacció d'aquests plans, concentra la major part de municipis amb pla d'accessibilitat.

Per facilitar que tots els municipis disposin d'aquest pla, hem implementat una línia de suport a través del contracte programa per dotar els consells comarcals de la figura d'un referent tècnic d'accessibilitat que impulsi aquestes tasques. La Generalitat, en aquest cas, exerceix un paper facilitador, col·laborador, supervisor i, òbviament, finançador perquè els ens locals puguin exercir la seva responsabilitat.

La segona línia d'actuació té per objecte impulsar l'accessibilitat... Queda un minut, doncs vaig molt ràpid, disculpeu. L'accessibilitat comunicativa, d'acord?, que és un tema que, en aquest cas, els fons Next Generation han incidit de forma rellevant per instal·lar més de 367 espais d'atenció al públic del Departament i 213 espais d'altres departaments.

El tercer eix són les accions de foment, ajuts i subvencions. Dir-los que s'han destinat prop de 17 milions d'euros en actuacions d'accessibilitat. I l'actual convocatòria de subvencions d'entitats, recentment resolta, ha destinat prop de 2 milions i mig a projectes d'accessibilitat.

Seguim treballant en el desplegament normatiu del Codi d'accessibilitat amb diferents ordres que regulen les diferents matèries recollides en el Codi.

I, ja per acabar, dir-los que en els propers mesos farem la constitució del consell per la promoció de l'accessibilitat. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Mig minut em dones?

La reforçarem al paper de l'accessibilitat en el Departament amb la creació d'una subdirecció d'accessibilitat en el sí de la Direcció General d'Autonomia Personal.

I, ja per acabar, volia dir-los que no podem entendre ni acceptar una societat que no practiqui de forma decidida i valenta el dret a l'accessibilitat, el dret a una societat inclusiva en igualtat d'oportunitats per a tothom, amb els suports necessaris per a poder exercir els drets amb dignitat, igualtat i participació.

Gràcies per la seva atenció.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Homar. És el torn de paraula dels uns parlamentaris. Seran cinc minuts, que abans he dit tres, cinc minuts. I comença Esquerra Republicana, diputada Najat.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i totes.

Gràcies, secretària, per aquesta compareixença. I nosaltres voldríem dir que vam sol·licitar aquesta compareixença amb l'objectiu de conèixer com s'està desenvolupant, diguem-ne, el desplegament del Codi d'accessibilitat. I ho vam fer pensant que..., o creiem que vam fer una feina prou important, que no és menor, que és l'aprovació d'aquest Codi i, com vostès ja saben, la seva entrada en vigor va ser el 4 de març del 2024, i volíem conèixer també en quin moment estan els treballs.

Crec que a ningú se li escapa que el Codi d'accessibilitat de Catalunya suposa un salt qualitatiu i quantitatiu molt rellevant respecte a la normativa existent en aquesta matèria. Va més enllà de les barreres arquitectòniques i incorpora aspectes com l'accessibilitat comunicativa o cognitiva dels productes i serveis o activitats culturals, esportives i de lleure.

Com vostè també ha explicat, aquest reglament pretén o vol donar resposta al repte demogràfic de l'envelliment i també incidir en la qualitat de vida de les persones amb discapacitat o amb dificultat d'interacció amb l'entorn per poder garantir l'exercici dels seus drets i evitar la desigualtat. Una normativa acurada, al nostre entendre, i ambiciosa, que pretén situar Catalunya com a país al capdavant de l'accessibilitat universal.

I, en aquest sentit, volem, diguem-ne, plantejar diferents preguntes. Preguntes que creiem que la resposta serà útil perquè en ja més d'un any i escaig de la seva aprovació creiem que ja hauríem de tenir uns primers resultats o uns primers treballs fets, no?

Vostè ha parlat de la formació i ha parlat, per exemple, de la formació de tres-centes persones, no? Ens agradaria saber aquesta formació si només l'han fet els professionals de l'Administració pública o s'han ofert també a professionals de les entitats que treballen de manera directa amb aquesta realitat.

Vostè també ha parlat d'aquests plans d'accessibilitat que la pròpia llei també contempla, no?, que, en tres anys màxim, totes les administracions locals haurien d'incorporar aquestes mesures d'accessibilitat.

I vostè ha situat una realitat que tots, d'alguna manera, coneixem, i és que a l'àrea metropolitana els ajuntaments en la seva majoria ja tenen els seus plans d'accessibilitat, els seus protocols, però també que més del seixanta-quatre per cent, si no m'erro, dels municipis petits no disposen, diguem-ne, o no han fet aquestes actuacions.

A nosaltres ens agradaria saber si, vostè també ho ha dit, no?, s'ha detectat aquesta realitat i, evidentment, s'ha de donar una resposta. Ens agradaria saber quina és la resposta. Vostè n'ha parlat, per exemple, d'una línia de subvenció pels consells comarcals, perquè puguin realitzar aquests plans, i a nosaltres ens agradaria anar una mica més enllà. Hi ha alguna actuació específica que s'hauria de fer? Estem parlant de municipis petits, estem parlant de municipis rurals, en molts casos, que l'accessibilitat a serveis públics, a edificis públics per a persones amb mobilitat reduïda o que tenen dificultat és bastant complexa.

Una altra pregunta que volem plantejar és quina relació té la seva oficina amb l'Oficina d'igualtat de tracte i no discriminació. Perquè entenem, i ens arriben, per exemple, queixes que moltíssimes persones es troben amb discriminació per motius d'accessibilitat i potser alguns no coneixen que existeix l'oficina per fer la denúncia, altres, segurament, sí, i ens agradaria saber quina relació hi ha, si hi ha algun tipus de coordinació. I si coneixen, per exemple, quantes denúncies, no?, s'han fet en el marc de la temàtica que avui ens ocupa.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Diputada Driouech. Ara és el torn de paraula de Junts, diputat Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Senyora Homar, és com a mínim preocupant que el seu Departament ens vulgui fer creure que el desplegament del Codi d'accessibilitat va bé, quan la realitat que vivim les persones amb discapacitat queda molt lluny de la imatge que vostès projecten. I m'haurà de disculpar, però fer autocrítica és molt sa.

Miri, el Codi d'accessibilitat estableix que tots els departaments i totes les administracions locals han de treballar conjuntament i amb caràcter prioritari en tots els àmbits de la vida, i tenim molt clar que aquest principi fonamental no s'està complint. No parlem només de rampetes i ascensors, eh?, sinó de garantir que qualsevol persona pugui moure's, viure, accedir a la informació, gaudir dels estudis, participar de la cultura o fer servir qualsevol pàgina web, qualsevol, en igualtat de condicions.

I crec que estarem d'acord en afirmar que la norma només és útil si es desplega amb rigor, compromís i amb recursos. I quan dic recursos, vull dir pressupost. El Codi d'accessibilitat no és orfe, no té pressupost, és paper mullat.

Miri, voldria centrar la meua intervenció en tres grans blocs: obligacions immediates, la governança i el seguiment.

Començo pel seguiment i per les polítiques d'impuls. Miri, el 9 d'agost, ple estiu, es feia públic que la Generalitat ha d'executar 14 milions d'euros del fons Next Generation en actuacions d'accessibilitat. Segons han dit, això vindrà ara, però i fins ara què? On són vostès fins ara? Li dic per què fa més d'un any, eh?, que se suposa que estan vostès al Govern?

En qualsevol cas, d'aquests milions del fons Next Generation en volem detalls. Per exemple, quins territoris en sortiran beneficiats? Amb quins criteris s'han decidit uns i no altres municipis? Quins són els indicadors d'impacte i de manteniment previstos per avaluar el resultat? D'alguna manera, quin és el full de ruta previst, fins i tot, per aquest període 2025-2027? És a dir, pressupostos, convocatòries. Insistim, eh?, criteris d'equilibri territorial.

Pel que fa a la governança, miri, tots sabem que el Codi preveu la creació d'un Consell per la promoció de l'accessibilitat, amb composició, i això és important, interdepartamental. Això no és del Departament de Drets Socials, això és de tot el Govern. I és més, també amb presència del món local.

Preguntes més clares, i li agrairé molt que me'n respongui, com a mínim, alguna. Com és que encara no s'ha creat el consell? Escolti'm estem a setembre de 2025. Què passa, que les persones amb discapacitat podem esperar de per vida?

Més preguntes. Quin és el calendari de treball previst pel poc que pugui quedar de 2025? I de 2026, està clar.

I, sobretot, quan es farà pública la primera memòria anual, com estableix la norma? Insisteixo, eh?, és llei. Sí? Entenc que, clar, ens el presentaran el 2027 i ens el presentaran el 2026. D'aquesta manera, bé, clar, el 2025 no ha existit, no hi havia ningú governant.

Seguim. Pel que fa al bloc de les obligacions immediates, som-hi. Miri, hi ha diversos fronts, el primer és el món local. Suposo que tothom és conscient que les persones vivim en municipis, eh?, no vivim en una cova. És per això que a l'administració local, els ajuntaments són clau en el desplegament del Codi. De quins mitjans compten els ajuntaments? Quin pressupost tenen els ajuntaments per al desplegament del Codi? O només se'ls demanen responsabilitats?

Senyora Homar, més preguntes concretes. Miri, la Generalitat donarà ajuts o no al món local, ajuntaments, entitats socials, els particulars, fins i tot, pel compliment? Sí?

Quin suport tècnic ofereix el seu Departament, més enllà d'aquestes xerradetes de dues mil persones? Que està molt bé, eh?, però això ha d'anar més enllà, això no és de dues mil persones.

En l'àmbit de l'accessibilitat cognitiva, sí?, que poc se'n parla de l'accessibilitat cognitiva, eh? En molts municipis ni tenen eines, ni expertesa, ni saben de què els parlem. Quin suport oferirà el seu Departament?

El Codi estableix que els establiments han de disposar d'una fitxa de condicions d'accessibilitat. Sí, sí, magnífic, hem parlat de fitxes i amb una fitxa ho arreglarem tot. Però, escolti'm, en un any de termini, pels ja existents, ens agradaria saber quin percentatge d'establiments han complert amb aquesta obligació. També com s'està acompanyant el petit comerç, amb quina metodologia de verificació? És a dir, què apliquen per verificar que allò és correcte i no és correcte? O allò que s'estableix en aquella fitxa és el que pertoca i el que no pertoca? Qui estableix aquells criteris? Quins recursos tècnics i econòmics s'estan oferint, perquè els ajuntaments, insisteixo, puguin tramitar i verificar aquestes fitxes?

El segon front és el transport. I ara agafi's fort, eh? Els operadors supramunicipals i privats tenen dos anys per eliminar barreres i han de presentar plans d'implementació. Li demano que es posi a la pell d'un usuari amb discapacitat, la que vostè vulgui, eh?, triï, pot ser la meua o qualsevol altra, que cada dia ha d'agafar el transport públic a Catalunya. Li puc ben garantir que és, com a mínim, viure una humiliació darrere l'altra –una humiliació darrere l'altra. L'única excepció, l'única excepció... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Ja se m'ha acabat el temps? Quina llàstima perquè podríem estar aquí fins a l'hora de sopar.

Gràcies. Llàstima.

La presidenta

Gràcies, diputat Padrós. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del PP, diputada Pajares. Cinc minuts.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Agrair les explicacions de la senyora Homar i també donar la benvinguda al senyor Galiano, que avui ens acompanyen en aquesta Comissió.

Vostès ens presenten, ens han intentat explicar, des del meu punt de vista, respecte al Codi d'accessibilitat tota una sèrie d'actuacions, però és un Codi abastament reclamat per les entitats que representen les persones amb discapacitat, però que, un cop es va aprovar l'any passat el decret que posava en marxa el Codi, tan important era la seva aprovació que anava en retard, com també, un any després, el seu desenvolupament.

Una de les reclamacions de les entitats era dotar econòmicament un fons per a l'accessibilitat, perquè sense dotació econòmica no hi ha trasllat per pal·liar els dèficits. Avui no ens ha parlat quasi res de cap partida econòmica ni de quina és la previsió. Sabem que no n'hi ha en pressupostos, però n'hi ha coses que no poden esperar. Malauradament, ja anava tard la seva aprovació, per tant, aquest retard no es pot traslladar, torno a repetir, el seu desenvolupament perquè el projecte va molt

més enllà de l'accessibilitat que podríem anomenar física, que ja és prou important, no?, però també contempla la comunicativa i la cognitiva.

Senyora Homar, vendre el producte, permeti'm l'expressió, ho saben fer molt bé. Les lleis i els decrets hi són, però sovint falta acció i voluntat política, mitjans i recursos.

Des que va començar aquesta legislatura el Partit Popular i la nostra portaveu en la matèria, la senyora Berenguer, hem presentat mocions, interpel·lacions i també propostes de resolució aprovades davant d'aquesta Comissió de Drets Socials. Hem evidenciat això, la falta d'actuacions.

Li posaré només un exemple, la convocatòria PUA, que es publicava anualment, que en l'actualitat, amb el Govern Illa, doncs encara està a l'espera. Som quasi a l'octubre del 2025, això es va anunciar als mitjans de comunicació al desembre del 2024, que el Govern destinaria 6,7 milions d'euros per ajuts i convocatòries 2024 i 2025, imagini's. I aquest matí, per cert, abans d'entrar a la Comissió, he tornat a mirar i segueix igual, amb l'última convocatòria fora de termini, última data, maig del 2023.

Els PUA vostè sap que són, precisament, ajuts per la mobilitat, transport, comunicació, adaptació d'habitatges, de banys, dels quartos de banys, amb elements de suport i mobiliari adaptat i que contribueixen a l'autonomia personal de les persones i a la millora de la qualitat de vida de les persones que necessiten aquestes ajudes. Està tot parat, què passa? Es publicarà, no es publicarà? N'hi haurà convocatòries?

Respecte a l'accessibilitat a les barreres físiques, doncs ens trobem amb el mateix, no? Parlem del món municipal, però també hi ha edificis que són de competència autonòmica, per exemple, els serveis territorials d'educació de la Generalitat de Lleida, que va ser demanat a través d'una proposta del Partit Popular que s'eliminessin les barreres arquitectòniques, i això encara està parat, no s'ha fet res. L'Administració pública és la primera que ha de donar exemple. I, a més, això pren més sentit quan és competència seva.

Parlem d'habitatge, perquè vostè en certa manera també ho ha dit, sense ampliar massa cosa. Vostès van començar la legislatura anunciant-nos la construcció de cinquanta mil nous habitatges públics en sis anys, d'aquí al 2030. Ja no li pregunto quants han començat a construir, però sí que li pregunto, d'aquests, quants estan

previstos que siguin habitatges adaptats. La veritat és que som escèptics davant de tanta promesa socialista, però la nostra obligació és seguir fiscalitzant la seva acció de Govern.

També ens agradaria saber com s'estan efectuant a l'actualitat les subvencions i els ajuts per a la rehabilitació d'habitatges i edificis, què s'està fent al respecte. Hi ha un informe, el de *La veu de l'Accessibilitat*, elaborat per la Fundació Mutua de Propietaris, que diu que un cinquanta per cent dels catalans trobarien dificultats per desplaçar-se en cadira de rodes per les àrees comunes on resideixen i un cinquanta-tres per cent tindria dificultats en el seu propi habitatge. De fet, a aquest informe es diu que l'accessibilitat dels municipis catalans va obtenir una nota mitjana de suspens, d'un 4,7, entre els que pateixen problemes de mobilitat.

I, miri, amb tot el respecte a l'autonomia municipal, el grau de compliment dels plans municipals són realment baixos i la implicació de totes les administracions és necessària, però també obligada. I a qui li correspon liderar el desenvolupament dels plans municipals és a vostès. Molts municipis, ja ho ha expressat un altre portaveu, no saben ni com començar. Tutelin, però també ajudin.

I és que les dificultats de les persones amb mobilitat reduïda no es limiten només als espais privats, que això és relativament fàcil de fiscalitzar per part seva, o comunitaris. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) També es traslladen –acabo, senyora presidenta– als obstacles per accedir a edificis públics, creuar passos de vianants, al transport públic o, simplement, caminar per les voreres. Ja no hauria de ser un luxe l'accessibilitat, sinó una eina perquè tothom pugui participar plenament en societat.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada Pajares. Ara els torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX. Diputada Elisa García, si us plau.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Gracias por la ponencia, señora secretaria.

Bien, han venido ustedes hoy a hablar de lo bien que lo hacen con el Código de accesibilidad de Cataluña y ha acabado hablando de lo importante que es en una sociedad el derecho a la accesibilidad. A lo que el Gobierno socialista y ustedes, como Departamento de Derechos Sociales, no le han dado accesibilidad es a la ayuda a las personas discapacitadas, a las personas dependientes, es decir, lo que debería ser el centro de este Código, de las que ustedes se han olvidado.

Ustedes se han dedicado a poner multas al que no cumple el Código, y la verdad es que para estos son ustedes unos cracs, pero las personas con dependencia, estas las dan igual.

Miren, según los datos del Departamento de Derechos Sociales, cerca de sesenta mil personas esperan la valoración en su grado de dependencia en Cataluña, más del doble que hace un año y medio, logro socialista, duplicar las listas de espera.

Una vez realizada la valoración, la Administración debe elaborar un plan individual de atención para que puedan empezar a cobrar. En la lista de espera, en esta, hay 35.000 catalanes, es decir, casi cien mil catalanes en lista de espera de dependencia, la mayoría, la gran mayoría, personas con algún tipo de discapacidad.

Le digo más, otras personas de las que se han olvidado son las muertas esperando una ayuda que ustedes no les dieron. En el 2024, fueron 9.529 personas que murieron esperando en Cataluña una ayuda que ustedes les negaron. El Gobierno socialista, que ustedes presiden, dejó morir sin ayudas en el 2024 a 34.252 personas en listas de espera en toda España, casi noventa y cuatro cada día. Y en lo que va del 2025, ya han muerto más de diecisiete mil personas en toda España.

El presidente de la Asociación de directores de centros de ayuda a la dependencia calcula que haría falta una aportación extraordinaria de 2.500 millones de euros para eliminar la lista de espera de todo el país. Díganos, señora secretaria, ¿2.500 millones de euros son, en palabras de la ministra socialista María Jesús Montero, «Chiqui», mucho dinero, si resulta que va dedicado a las personas con discapacidad, a las personas con dependencia? ¿Y, «Chiqui», no es nada, si para lo que va dedicado es para que los miembros del Partido Socialista se los gasten en prostíbulos y cocaína?

Porque, verás, la gente sigue muriendo en listas de espera de dependencia en toda España, y especialmente en Cataluña, mientras ustedes vienen aquí a hablar de un Código cuyo único objeto es multar a los centros de personas con discapacidad o con dependencia. Podrían, al menos, dedicar ese dinero en multas a ayudar a los enfermos de ELA, a los que han condenado a muerte negándoles aplicar esa ley.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies. Recordaria que s'ha de parlar del tema en concret. *(Remor de veus.)*

Ara és el torn del Grup Parlamentari de Comuns, diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, presidenta. Bon dia i gràcies a la senyora Homar i al senyor Galiano per la seva compareixença.

El Codi d'accessibilitat de Catalunya representa un avenç significatiu en matèria d'accessibilitat, anant més enllà de les barreres arquitectòniques, incorporant aspectes sobre accessibilitat comunicativa i cognitiva de productes, serveis i espais. No obstant això, la realitat normativa no té prou traducció a l'espai físic i cognitiu de la nostra societat.

Precisament, al juliol vam debatre en aquesta comissió una PR sobre l'accessibilitat a les instal·lacions del Departament d'Educació i Formació Professional a Lleida, respecte a la qual plantejàvem que cal garantir el desplegament del Codi d'accessibilitat a tots els edificis públics, activitats i serveis que depenguin de la Generalitat de Catalunya.

I, d'altra banda, la tasca desenvolupada és cert que fins ara ha estat molt més intensa pel que fa a l'accessibilitat física respecte a la superació d'altres tipus de barreres. Així caldria seguir evolucionant en altres qüestions, per exemple, en la definició de discapacitat intel·lectual, actualment continguda al Codi, que algunes entitats representatives de les persones consideren pejorativa, obsoleta i, fins i tot, estigmatitzant, demanda que va ser inclosa al punt 73 que, al seu moment, va emetre el Consell Tècnic d'Accessibilitat i Supressió de Barreres.

Feia vostè referència a l'accessibilitat comunicativa, però és cert que el Codi no fa referència explícita als grups de validadors d'accessibilitat cognitiva en aquest rol fonamental d'avaluar textos i també entorns, no només físics, sinó també digitals. Una qüestió contemplada per una norma UNE, la 153101, que regula la lectura fàcil i respecte a la que el Codi és bastant inconcreta. De fet, a l'apartat educatiu no fa referència explícita a l'adaptació i lectura fàcil dels continguts acadèmics, una qüestió bàsica per garantir l'equitat educativa dels estudiants que es troben en aquesta situació.

I, de fet, la complexitat del propi Codi dificulta la lectura i la seva aplicació de forma directa per persones que tenen aquest tipus de discapacitat. Necessitem, per tant, una regulació més simple i més clara per garantir una major efectivitat.

Una pregunta sobre la fitxa de compliment d'accessibilitat. Si aquest requisit es limita a establiments comercials de determinada superfície o si bé és una exigència que s'estén a tots els establiments comercials, considerant que haurien de ser igualment accessibles.

Una referència a la norma ISO 9186, d'homologació de pictogrames, ja que el Codi esmenta de manera general com han de ser aquests pictogrames, però no inclou el seu procés de creació i validació per poder procedir a la seva homologació.

Respecte a l'atenció a les persones, si bé al Codi s'estableixen formacions del personal sobre el tracte a les persones amb discapacitat, aquesta no té caràcter obligatori, en canvi. I tot i que sí preveu que les persones puguin participar de les activitats i rebre serveis que permeten l'acompanyament d'una persona quan sigui necessari, en canvi, no s'inclou la gratuïtat de l'acompanyament, per exemple, a serveis culturals de pagament, com pot ser el cas de cinemes, teatres, etcètera. Si s'han plantejat alguna actuació en aquest sentit.

I, de fet, relacionat amb tot això, seria absolutament clau la dotació pressupostària al contracte programa, actualment en procés de negociació amb els ajuntaments, donada la proximitat de les administracions municipals a les necessitats de la ciutadania. Quelcom que genera dubtes, tenint en compte que aquesta negociació s'està produint amb caràcter previ a l'actualització de la cartera de serveis, així com

també a la definició de ràtios i de tarifes i que, per tant, podria quedar obsoleta en un termini relativament breu després de la seva entrada en vigor.

En resum, tots i els reptes, el Codi d'Accessibilitat de Catalunya representa un pas important, és cert, cap a la igualtat d'oportunitats i la no discriminació, però la seva implementació exitosa dependrà de l'esforç conjunt de tots els actors implicats, i això implica que també amb la disposició de fons econòmics suficients per tal de poder dur a terme les adaptacions requerides.

Són molts els reptes i, per tant, pensem que és molta la tasca a dur endavant encara. Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Lozano. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar. Sí, diputat Mateo, quan vulgui.

Guillem Mateo Sellas

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes. En primer lloc, des del nostre Grup Socialistes i Units per Avançar volem agrair el fet que avui la secretària Carolina Homar, secretària de Drets Socials i Inclusió, i el secretari general, el senyor Antonio Galiano, així com també companys i companyes del Departament, estiguin avui aquí a la Comissió de Drets Socials i Inclusió.

I per començar, sobre l'exposició de la secretària quant al desplegament del Codi d'Accessibilitat de Catalunya, dir que representa un avenç molt important per a les més de 720.000 persones amb discapacitat i, de retruc, lògicament, també per a la resta de la ciutadania.

Com s'ha explicat, el Codi afronta dos reptes bàsics. Per una banda, la supressió de les barreres en l'entorn construït i, per l'altra, l'accessibilitat de les activitats, la comunicació i els continguts. I reconèixer aquesta doble dimensió és fonamental per passar de la teoria a la pràctica, tants cops desitjada i tants cops difícilment aconseguida.

I com també s'ha comentat per part de la secretària, s'impulsarà el desplegament definit en tres eixos d'actuació molt concrets, que ja s'ha començat a fer, que és el de ciutadania, el d'administracions públiques i el de foment normatiu.

No em vull estendre perquè ja s'ha explicat, però, bé, l'eix de la ciutadania, consistent en la difusió de la normativa amb sessions territorials, amb més de dos mil assistents, formació especialitzada per a tècnics i suport continuat, amb més de mil consultes ateses durant tot el 24.

Quant al segon eix, el d'administracions públiques, es vol donar un impuls en els plans municipals d'accessibilitat, amb suport als consells comarcals i convenis quadriennals, amb adequació als serveis de la Generalitat.

I el tercer eix, el de foment normatiu i econòmic, són uns ajuts d'un import molt important, quasi 17 milions d'euros estem parlant, no és gens menys important i s'ha de remarcar, i així com també l'elaboració d'ordres reglamentàries i de qualitat, amb proves pilot, en tot el tema de transport accessible.

Des del nostre grup, valorem, com no pot ser d'una altra manera, la solidesa d'aquest esquema i la col·laboració establerta amb el tercer sector, en especial, a través de les taules tècniques i el nou Consell per a la promoció de l'accessibilitat.

I també considerem oportú reforçar el seguiment de resultats, dotant de més notorietat els informes periòdics i coordinant-los amb la Subdirecció General d'Accessibilitat.

En conclusió i per acabar, donem suport a les línies exposades, col·laborarem decididament en l'avaluació i atorgament dels recursos en els propers pressupostos i és per això que continuarem atents als indicadors d'implementació i a les aportacions que provenguin de les entitats, per tal d'avançar de manera ordenada i coherent cap a una Catalunya amb més igualtat d'oportunitats i, en la mesura del possible, encara més justa.

I per acabar i a tall comentari, i amb bona voluntat, voldria fer referència a les intervencions d'altres grups i remarcar que tant la línia de treball com el volum de la feina feta des del Departament aquest primer any de Govern és més que notable. I, sí, l'autocrítica és necessària, és saludable i ens l'exigim constantment i des del

primer dia, però tots hauríem de fer-la, i tots vol dir tots. I així, segurament, davant dels grans reptes de país que tenim sobre la taula, que són molt grans, molt importants i en alguns anem molt tard, la col·laboració dels grups parlamentaris segurament ajudaria que la tasca del Govern fos encara més i millor del que està sent, segurament.

Perquè la política no tan sols es fa des de la crítica permanent, la política es fa des de la voluntat sincera d'arribar a acords per fer avançar el país, que tants en parlen molt del país, i també per millorar així el benestar de tots i cadascun dels seus ciutadans.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Donaríem per finalitzats els torns de paraula dels grups parlamentaris i tornarien a tenir deu minuts per poder respondre.

Carolina Homar Cruz (secretària d'Afers Socials i Inclusió)

Gràcies, presidenta. I agrair, d'entrada, totes les aportacions, inclús les crítiques dels grups parlamentaris.

Quan parlem d'accessibilitat o, en general, quan parlem de discapacitat, tots som conscients que el repte és enorme, d'acord? És un repte d'alt impacte que requereix, diguem-ne, una sincronització de polítiques, de relacions institucionals i de recursos econòmics per poder-lo fer avançar a un ritme adequat.

Tots som conscients que de la nit al dia no assolirem una transformació per donar compliment al llinar màxim plantejat pel Codi d'accessibilitat, però, òbviament, hem de tenir i tenim un full de ruta perquè aquest ritme d'implantació sigui un ritme continu i sigui un ritme que, cada any, es pugui, diguem-ne, anar nodrint de nous recursos per la seva implementació. Per tant, disculpeu si en algun moment he traslladat una valoració cofoïsta de les accions del Govern, no? Som realistes, sabem que el camí que ens queda és un camí llarg, però tenim les ganes, l'interès i la disposició política de dur-ho a terme.

Jo crec que el Departament de Drets Socials, malgrat la situació de pròrroga pressupostària des de l'any 23, el qual condiciona, no?, l'aplicació de nous recursos

per impulsar aquestes polítiques, ha fet, i més especialment en l'últim any de Govern progressista, ha fet una transformació sense precedents, jo crec, des de finals de la dècada dels anys 2010, en inversió social. I això ho demostren les dades i, en tot cas, si vostès tenen interès, els farem arribar un informe específic amb aquesta inversió.

Moltes d'aquestes inversions han anat a millorar la xarxa d'equipaments socials, entre les quals, òbviament, hi ha també totes les mesures destinades a millorar l'accessibilitat i, fonamentalment, la qualitat de vida de les persones que es troben en espais d'atenció social, i jo crec que aquest és un fet indiscutible, malgrat la situació de pròrroga pressupostària.

Un altre dels reptes del Govern, i crec que ha estat bastant clar en aquest primer any, és la transformació digital dels serveis públics i de l'Administració pública, sobretot en tres línies, no? Fer aquests serveis molt més accessibles per tothom i, especialment, per les persones que tinguin alguna dificultat de comprensió digital, per simplificar tràmits i, especialment, per oferir un suport i una assistència amb la tramitació.

Jo crec que un dels fets més remarcables que s'ha produït durant aquest any és aquesta implementació de tot tipus d'eines de suport tècnic per facilitar l'atenció ciutadana, tant presencial, a través de les oficines, com de forma telefònica o de forma telemàtica.

Òbviament, queden molts reptes per assolir, com la situació que vostès han comentat del Departament d'Educació dels Serveis Territorials de Lleida o tantes altres, d'acord?, perquè no tenim en aquest moment assolit el cent per cent de l'accessibilitat en el parc d'edificis que arrossegueu, diguem-ne, un històric d'anys. El que no seria acceptable és que les noves edificacions no complissin amb aquests requisits.

I el que, òbviament, s'ha d'exigir és que hi hagi un pla d'inversió constant per solucionar aquests problemes puntuals. De fet, esperem que en els propers mesos puguem presentar un resum de tots els plans d'accessibilitat que estan elaborant i treballant els diferents departaments de la Generalitat de Catalunya.

Respecte al tema del transport. Òbviament, el tema del transport és on potser hi ha una rellevància de diferències territorials més significatives, d'acord? No podem parlar de la mateixa manera de la xarxa de transport metropolitana que, amb les seves deficiències, ha fet un avanç important en temes de mobilitat que la mobilitat, que la mobilitat que s'està produint en territoris rurals o en petits territoris del territori. Per això, el Govern està elaborant el nou pla de mobilitat, en el qual un dels criteris fonamentals estarà centrat en l'accessibilitat al conjunt del territori.

I també volia remarcar que al llarg d'aquest any Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, que seria l'instrument més directe de gestió de la Generalitat, ha pogut assolir el cent per cent d'accessibilitat a les seves instal·lacions.

Pel que fa al tema de les denúncies, dir-los que hem rebut en aquest últim any seixanta denúncies, de les quals tres han estat tramitades per l'Observatori de la Discriminació del Departament d'Igualtat i de Feminismes. Disposem ja d'un protocol de coordinació amb l'Observatori i esperem, òbviament, que aquest Observatori es desenvolupi i agafi força i rellevància com un element catalitzador de les identifications de les situacions de discriminacions.

Pel que fa al suport al món local. El suport al món local està concentrat a través, fonamentalment, del contracte programa, que està destinant, en aquest moment, prop d'un milió d'euros, a donar suport als ens locals, consells comarcals i ajuntaments per tal que disposin de la figura d'un tècnic en accessibilitat que impulsi, justament, l'elaboració dels plans d'accessibilitat en el seu territori i pugui fer aquesta feina de formació, d'acompanyament i d'orientació en el seu territori a tots els agents socials implicats.

Per tant, jo crec que és una acció rellevant. Al món local, òbviament, sempre es pot destinar més recursos i, en aquest sentit, el nou contracte programa, que estem en aquest moment tanca amb les entitats municipalistes, ha de ser un referent en aquesta matèria.

Sobre el tema del PUA, tot i que no sigui una de les qüestions que formaven part de l'objecte d'aquesta compareixença, dir-los que el PUA apareixerà, serà convocat abans de final d'any. Hem entrat també en un procés de transformació. Crec que tots som conscients que el PUA arrossegava molts dèficits històrics, de tramitació

burocràtica, ineficaç, concentrada en un catàleg restringit de productes i d'eines d'accessibilitat. I, en aquest sentit, el que hem volgut és capgirar aquest model de gestió del PUA.

Els donarem informació puntual en el moment que això estigui definitivament aprovat, però ja els informo que sortirà la convocatòria, que estarà oberta pels anys 24, 25 i 26, donant així també progressivitat a les necessitats de les persones amb discapacitat més enllà del període anual que correspongui.

Pel que fa a habitatge. Bé, la llei és clara, no? Jo crec que no hem de posar en dubte qüestions que ja estan assolides per la llei. Qualsevol persona amb discapacitat que participi en un procés per obtenir un habitatge públic està subjecte a una norma de reserva, per tant, té una preferència d'accés, i l'habitatge s'ha d'entregar adaptat a les capacitats de cada persona. Per tant, fins aquí, jo no posaria això en qüestió.

Un altre tema, diguem-ne, és valorar quina capacitat tenen les persones amb discapacitat per accedir al règim que està establert, sigui d'habitatge protegit o d'habitatge assequible.

I, òbviament, una altra qüestió és com podem destinar habitatge dotacional per millorar la xarxa de pisos amb suport que necessiten les persones per poder exercir una vida autònoma.

Tot plegat, òbviament, el pla d'habitatge és un repte enorme, però jo en aquests moments no posaria en qüestió que el pla d'habitatge no sigui capaç d'assolir els objectius d'accessibilitat que li correspon.

Informar, això sí, que enguany el Departament de Territori ha tret dues línies de subvenció: la clàssica per comunitats de veïns per afavorir l'accessibilitat i una específica, que també és novetat, perquè les persones majors de seixanta-cinc anys, amb discapacitat o sense, puguin fer reformes a l'interior dels seus habitatges. Aquesta ha estat una línia novedosa.

Dir-los també que està oberta la convocatòria de la llei del pla de barris, que, en aquest cas, està prevista una inversió de més de 200 milions d'euros per fer una transformació aprofundida dels barris amb major vulnerabilitat a Catalunya. I,

òbviamment, les condicions d'accessibilitat estan recollides en el marc normatiu que regulen aquestes ajudes.

Donarem informació detallada, senyor Padró, de com ha anat la distribució dels fons Next Generation, dels quals jo els informava que s'han distribuït prop de 17 milions directament a mesures d'accessibilitat. I, òbviamment, en el seu conjunt, amb aquests diners, s'ha invertit en la creació de nous recursos i de nous espais o en la reforma d'espais existents, que, entre altres mesures, contempla millores d'accessibilitat.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

I ja, finalment, dir-los que el Consell serà convocat durant aquest mes d'octubre i també els enviarem informació precisa de les condicions de la convocatòria i de la seva composició.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Homar. Donar-li les gràcies per la seva compareixença a ella i també al director general, el senyor Antonio Galiano.

Donaríem per finalitzada la compareixença.

Gràcies.

Fem un recés de dos minuts per al canvi de compareixents.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El vicepresident

Seguim, si us sembla,...

Compareixença d'una representació de la Unió de Petites i Mitjanes Residències per a informar sobre els reptes del sector residencial i la situació dels serveis a la dependència

357-00365/15

...amb la comissió, amb el punt vuitè d'ordre del dia, que és la compareixença d'una representació de la Unió de Petites i Mitjanes Residències davant d'aquesta Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre els reptes del sector residencial i la situació dels serveis a la dependència.

Farà la compareixença el senyor Ignasi Freixa Furió. Té uns quinze minuts d'exposició. Després, els diferents grups parlamentaris tenen tres minuts per exposar també i fer les preguntes pertinents. I després té deu minuts per recollir les preguntes i per tancar una miqueta la compareixença. Per tant, endavant.

Ignasi Freixa Furió (president de la Unió de Petites i Mitjanes Residències)

Bé, primer de tot, moltes gràcies per tenir en compte el poder comparèixer per parlar amb tots vostès.

Sí que és cert que de tant en tant els vinc a veure i parlem una miqueta de tot plegat i de com està el sector, però sí que m'interessava poder tenir una conversa una mica més àmplia amb tots els grups que conformen l'arc parlamentari perquè, si bé és cert que la covid va deixar exposat una miqueta com estava el model de dependència i el canvi poblacional que havíem tingut, han passat cinc anys i les coses continuen, doncs, bé, continuen, si fa o no fa, exactament com estàvem, per entendre'ns.

No tiro massa enrere, eh? Si tiro cap al 2015, estem parlant que en una residència assistida per a gent gran la població que hi vivia, un cinquanta per cent tenia una dependència severa i l'altre cinquanta per cent eren persones autònomes que ens ajudaven a fer les activitats de vida diària, perquè, al final, no hem de perdre el focus del que és una residència. Una residència no és un hospital, no és un centre sociosanitari, no és un psicogeriàtric, és un servei substitutori de la llar. Així és com està definit a la llei i així és com qui treballa en residència entén aquest servei i/o l'hauria d'entendre d'aquesta manera.

Què ens hem trobat? Que d'ençà amb els anys, i sobretot amb la covid, que ho va deixar totalment al descobert, la població ha canviat. I ha canviat i estem en una població amb una dependència severa, que necessiten ajuda per totes les activitats de vida diària i podríem dir que el noranta per cent de la població que viu en

residència és grau 3 de dependència. I tenim les mateixes mans, els mateixos recursos i no veiem que hi hagi canvis.

I quan dic que no veiem que hi hagi canvis és perquè la base que sosté les residències i qualsevol servei emmarcat dins de drets socials és la mateixa, que és la llei del 2007, que primer va ser la del 96 i després va ser la del 2007. I aquesta llei, no sé per què, no s'ha volgut modificar. S'han introduït pedaços, s'han canviat coses, s'han introduït ordres, el Decret 205 d'edificació, el Decret d'acreditació, però el que és el moll de l'os, el que sosté els ciments de drets socials, que és la llei del 2007, continua igual i inamovible.

Clar, tot això ens porta a un seguit de coses. Està molt en boca parlar de l'atenció centrada en la persona. Jo sempre dic que no és l'atenció centrada en la persona, és l'atenció centrada en la persona i les seves circumstàncies. Quan dic circumstàncies és perquè cada persona és un món i cada persona, doncs a part d'ella mateixa, té un nucli proper amb unes circumstàncies que s'han de tenir en compte.

Què ens passa? Que quan, per exemple, ens ve a veure un inspector a qualsevol dels nostres centres, se'ns qüestiona que per què una persona pot baixar a esmorzar a les onze i mitja del migdia, quan la primera pregunta que hauria de fer a l'inspector és canviar-se les ulleres, treure's les ulleres de «et qüestiono tota la feina que fas», la primera pregunta que has de fer és: a quina hora va anar a dormir aquesta persona? Perquè potser, si va anar a dormir a la una o a les dues de la nit perquè ella, voluntàriament, ha decidit anar a dormir a la una o a les dues de la nit, és normal que no baixi fins a les onze i mitja del migdia. Perquè, al final, si ens creiem el model, ens el creiem amb tot el que significa.

Però no pot ser que un inspector vingui i em digui: «Escolta, i aquesta senyora com és que s'alimenta a base de «ganchitos», pernil salat, «cornas», coca-cola i cervesa?» Doncs perquè aquesta senyora ha dit que el règim dietètic de la residència no el vol seguir i vol menjar el que ella vulgui. «No, és que hauries de fer que aquesta senyora mengi el que et diuen les pautes nutricionals.» D'acord, doncs fem una cosa, vostè s'asseu amb aquesta senyora, que té noranta-cinc anys, i li explica que el seu plaer, que és el menjar, li treu i que, a partir d'ara, el que ella vol

menjar, no pot menjar-ho i ha de menjar el que vostè, Departament de Drets Socials, ha decidit.

No ens creiem l'atenció centrada en la persona i no ens la creiem perquè hi ha una llei encotillada que no ho permet. És com que..., clar, quan parlem de les sancions de les inspeccions, ja és el *súmmum*, perquè no estan pensades de manera gradual. Quan dic que no estan pensades de manera gradual em refereixo a l'impacte per una residència de vint-i-cinc places d'una sanció molt greu, sigui el motiu que sigui, eh?, jo ja no entro a discutir-les. L'impacte no té res a veure que per una residència de cent places. Estem parlant que per una residència de vint-i-cinc places pot ser un impacte al voltant del vint per cent de la facturació mensual. L'impacte per una residència de cent places doncs no arribarà a l'u per cent, aproximadament, eh? Tenim els números, els podem compartir, si els volen.

Llavors, per mi aquí l'esperit de la sanció perd tota la gràcia perquè, al final, les sancions estan pensades perquè siguin iguals per a tothom. Aquí està generant un desequilibri.

I és el mateix desequilibri que hi ha en els ratis dels professionals. Quan diem que és un sector que té una alta rotació, que no fidelitza, que no..., és que estem partint del mateix problema, i és perquè no ens ho creiem. I quan dic que no ens ho creiem és perquè, ara, per exemple, estem parlant de l'equiparació salarial com si fos la solució a tots els problemes. No ho és. Ajudarà? Evidentíssimament, però no és la solució. La solució passa per poder fidelitzar certs perfils. El que no és normal és que hi hagi una rotació alta d'educadors socials, de treballadors socials, de terapeutes ocupacionals, d'infermeres, de fisios. Per què? Perquè els ratis estan pensats per residències de cent places.

Què passa? Que tothom que està per sota de cent places està oferint sis hores, set hores, vuit hores, nou hores, deu hores setmanals de feina. Això genera una inestabilitat en el sector per a aquest tipus de professionals enorme.

Quan el més lògic podria arribar a ser, escolti, jo no discuteixo quin perfil he de tenir. Digui'm vostè, Departament o estament o qui sigui, quin és el perfil que vostè vol prioritzar i el contractem a quaranta hores o, si volen, fem un perfil de cada a

quaranta hores. Però és que sinó és que no estarem fidelitzant els nostres professionals i els professionals se'ls ha de cuidar.

El problema és que quan parlem de professionals tenim la tendència a només parlar de les gerocultores, que sí, que són el moll de l'os, que són qui fa l'atenció més directa amb els nostres usuaris, però no hem de deixar de banda els perfils tècnics, que fan una feina molt valuosa, una feina que, a dia d'avui, es redueix al noranta per cent a omplir papers i a no estar amb les persones. Perquè ens hem encarregat d'anar cada vegada fent més registres, més paperassa, més d'allò. Quan, al final, jo, quan veig un treballador social que les hores que ha d'estar s'està més estona davant de l'ordinador que amb les persones usuàries, em fan pensar que potser ens estem equivocant i que potser hem portat el model a una cosa rígida i encotillada que l'únic que fas és justificar permanentment la teva feina amb això, que es diu paper, perquè el dia que vingui l'inspector li puguis dir: «No, no, mira, escolta, és que jo faig tot això.»

I estem perdent de vista que estem atenent persones, que no estem en una fàbrica en la qual nosaltres agafem i fem una producció, no ho sé, de xurros, de massa de xurros, eh?, que sempre surt igual. No, estem atenent persones que necessiten el seu temps, que necessiten carinyo, que necessiten poder estar amb elles.

Ah, és com el..., és que, perdó, perquè sempre acabo parlant de..., però és que, al final, jo em xoca molt quan se'ns qüestiona el temps que duren les dutxes, doncs duraran l'estona que necessitin, perquè sinó agafarem i..., perdonin-me l'expressió, eh?, però sinó agafarem un dia i, si volen que tot vagi regit a un horari rígid, ràpid i encotillat i..., no, a aquesta hora s'ha de llevar, a aquesta hora s'ha d'esmorzar, a aquesta hora tal, doncs, bé, agafem totes les persones usuàries, les posem al pati, agafem una mànega i en cinc minuts estaran tots dutxats. Oi que no? Oi que tots volem que ens atenguin amb paciència, amb carinyo, amb respecte? Doncs si cada persona necessita quaranta minuts, els necessita. Perquè són persones fràgils, perquè són persones amb dependències severes, perquè tots voldríem que el nostre avi, el nostre pare, el nostre tiet, el nostre cosí, el nostre germà, el tractessin de la millor manera possible.

Perquè, desenganyem-nos, quan es parla de, ara està molt de moda de parlar de la desinstitucionalització com a repte. Voldria dir que hauríem d'invertir els diners que no s'estan invertint en serveis d'assistència domiciliària, no només en posar mans, sinó també en posar recursos per adaptar les cases. I això està a anys llum.

Per tant, tenim, ara mateix, el model que tenim i hem d'intentar poder subsistir amb tot això, sense que comporti una davallada de la qualitat. Això vol dir també formar millor els nostres professionals, això vol dir, potser, que ens hauríem de repensar que potser un curs de dues-centes hores per fer d'auxiliar de geriatría no és suficient. Però, clar, també estem davant d'un perfil que, al final, l'acaba fent, desenganyem-nos, eh?, però l'auxiliar de geriatría en un vuitanta per cent és població estrangera, no és població local. No em prenguin malament, eh?, però vull dir que és una feina que al final passa com amb els temporers, com amb altres professions, és la feina que ningú vol fer, perquè no és atractiva.

Llavors, és una formació ràpida, senzilla per sortir del pas i, apa, ja pots ser auxiliar de geriatría. Home, potser ens toca fer una tasca també, perquè, al final, ens toca fer una tasca a tots plegats de posar en valor una mica aquest sector perquè l'únic que surt en notícies és, ostres, que si el menjar a les residències és una merda, que si aquí s'està maltractant algú, que si no sé..., però jo encara no veig mai que es parli bé, perquè hi ha molts llocs que treballen excepcionalment bé i no se'n parla, perquè, al final, sembla que interressi més el destrossar un sector, que ja prou malament ho ha passat, com perquè encara es continuï criminalitzant.

I reitero, eh?, qui ho fa malament, evidentment, és que no hauria d'estar existint. I no perdem de vista que tan malament, a dia d'avui, les regències tampoc estan, eh? Vull dir, al final, no hem de perdre de vista que, si mirem des del 2010, s'ha acumulat un IPC al voltant del trenta-cinc per cent. I en els últims..., ho dic bé?, en els últims cinc anys hem recuperat quasi vint punts. Bé, s'ha fet molta feina en els últims cinc anys en aquest sentit, però encara hi ha catorze punts de decalatge que estaria bé acabar-los recuperant perquè això s'ha anat a costos directes.

A part que hi ha costos que no es tenen en compte, com que, al final, si tu vols fer la feina ben feta com a propietari o com a director tècnic d'una residència, saps que necessites més mans i el que han fet molts propietaris és agafar i dir, doncs, mira,

prefereixo rebaixar el benefici, que ja és un negoci que normalment va molt just, sobretot tenint en compte que en el model de petit i mitjà, que és el que jo hi crec més, el propietari el que fa és tenir un sou, un sou digne i ja està, perquè els beneficis el que fa és reinvertir-los, perquè és un negoci que té un alt desgast, perquè al final és normal, perquè hi ha molt pas de persones, perquè tot s'utilitza molt, etcètera, i necessites poder reinvertir en el negoci, deixes de reinvertir per posar més mans.

I, normalment, totes les residències que treballen bé estan treballant per sobre de ratis, a costa de no poder reinvertir, eh?, en altres coses que s'hauria de fer. I això ha fet que el sector cada vegada estigui un punt més ofegat, però perquè estem treballant per sobre del que la llei ens marca.

Clar, és que el problema és que també..., perdó que aniré..., ho tinc una mica endreçadet, però intento anar ordenat, eh?

I el problema és que després ens trobem coses que no ens ajuden i no ens ajuden perquè, quan es pensa en lleis, moltes vegades es fan des d'un despatx, sense estar a peu de carrer. Poso un exemple, el decret d'accessibilitat, la nova llei d'accessibilitat i el Decret 205/2015, que és el d'edificació, si el seguissis a «rajatabla» expulsaries de tots els nuclis urbans a totes les residències, perquè és impossible, perquè no el poden complir, però hem de partir de la base que la llei d'accessibilitat no la compleixen ni les ciutats.

I esteu exigint que es compleixi una llei que ni la pròpia Administració pública segueix. Quantes voreres hi ha que no compleixen les amplades mínimes perquè passi una cadira de rodes? Sí, en els centres de les ciutats, normalment, ens trobarem les voreres que estan bé, però jo no parlo dels centres, anem als radis. En els barris del voltant, normalment, això no passa.

Ens hauríem de plantejar, quan fem una llei, quines implicacions té, sobretot urbanísticament, sobretot quan es refereixen a construccions. Perquè, al final, la sensació des del sector és que es vol anar cap al model de residència enorme, perquè, al final, tal com està fet, deixa que..., a més a més, amb el cost de construcció que hi ha avui dia, limita molt que les petites i mitjanes empreses siguin competitives envers els grans grups, perquè, al final, no tenim la capacitat econòmica ni els recursos ni tampoc el finançament que tenen. I això pot arribar a

provocar doncs això, que les residències petites i mitjanes, amb el temps, vagin desapareixent, que seria una llàstima perquè per a mi és el model que més s'assembla a una llar, que és pel que es va concebre aquest servei.

I quan parlem dels principals reptes que venen ara, tenim seriosos..., hi ha un seguit de problemes que no sé com s'abordaran. El primer problema és el del *baby boom*. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Acabo, eh?, vaig molt ràpid. El primer problema és el del *baby boom*. El mateix Departament va xifrar que, només l'àrea metropolitana de Barcelona, el 2030 s'incorporaran divuit mil persones a la llista d'espera. No tenim places per poder-les acollir ni per poder-li donar servei. I, del 2040, la xifra augmentava quasi un vint o un trenta per cent. Com ho farem això? Estem molt lluny encara, molt lluny. I no sé com ens en sortirem. Sobretot tenint en compte el finançament de tot plegat.

Clar, ara venim d'una generació que tothom tenia propietats, vindrem a una generació que tothom viu de lloguer. No hi hauran els mateixos recursos, com ho farem? Perquè a vegades, tal com estan fetes les calculadores, no tenen en compte moltes coses, com hipoteques, com despeses, com que la família a vegades necessita part d'aquella pensió per poder viure. El sistema es pot arribar a tensionar molt més del que ho està ara mateix.

I Drets Socials no està preparat, però és que no està preparat perquè sempre ha sigut la germaneta pobre dins la Generalitat i amb un pressupost totalment insuficient. Al final, Salut, estem parlant d'uns 15 o 20.000 llits; Drets Socials estem a voltant dels 75.000. I fem, vaja, amb una vintena part del seu pressupost.

Ja els he parlat de la desinstitucionalització, però hi ha dues coses més que sí que m'agradaria fer incís. Una és, el que no pot ser és que barregem les coses i que les residències de gent gran s'estan convertint en calaixos de sastre, on es posa persones menors de seixanta-cinc anys perquè no hi ha recurs on col·locar-les. Jo he vist expedients d'excepcionalitat que no s'aguantaven per enlloc amb persones que estaven totalment vàlides per estar fora, però com que eren persones que si no haurien estat, eren per fil de sensellarisme, doncs, bé, en una residència, que és el recurs que més o menys és més barat i que per edat podria entrar, doncs cap allà. I ens hi estem trobant. I potser caldria crear el recurs que sigui més econòmic i que

pugui permetre això, però això vol dir reformar la cartera de serveis. Una altra cosa que fa enquistada, que és que s'hauria de fer i que no es fa.

I, en darrer lloc, només els vull fer un apunt, perquè ara em fa molta gràcia quan sento que es parla de les contencions i que es vol treure les contencions de tot arreu. Clar, aquí hi ha una cosa, Fiscalia només es fixa en les contencions físiques, les contencions químiques passen molt de llarg. Si volem, realment, i volem apostar per un model de lliure de subjeccions, això només passa per una cosa, més mans. Amb les mans actuals demanar que no hi hagi contencions és dir que hi haurà caigudes cada dos per tres, vol dir que hi haurà trencaments de malucs i de fèmurs, blaus... I després ja estarem, la residència està maltractant aquesta persona. No, escolti.

Cal, realment, i els demano ajuda, que ens ajudin a canviar tot això, a reformar el model i a veure cap a on ho volem portar, però, si us plau, sempre facin-ho de la mà d'escoltar el sector, amb els problemes reals que té el sector.

El finançament no deixa de ser la punta a l'iceberg, però és que a sota hi ha molta més cosa, no tot s'acaba amb els diners.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor Freixa. Ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts, tindria la paraula la senyora Noemí Nieto.

Noemí Nieto i Fumanal

Primer de tot, gràcies per assistir, acceptar la sol·licitud de compareixença que el Grup de Junts va fer a Upimir com a representants de les residències petites i mitjanes, que, històricament, han sigut les residències inicials al nostre territori i que encara, doncs, són les més accessibles pels barris i més accessibles pels municipis, aquelles que tenen menys de cent places de residents. I, com ens has explicat, en el covid aquestes residències es van tensionar, es van exigir, no?, unes mesures d'aïllament molt difícils de complir i que hi ha una tendència per part d'inspecció del Departament en ser molt estrictes i, com tu comentaves també, amb les sancions.

I aprofitar la teva compareixença per denunciar una mica la gran distància que hi ha entre el cos d'inspecció amb les residències. Normalment, són persones que mai

han treballat dintre de les residències i hi ha molta distància en posar-se al lloc de les residències i que les sancions, en aquests moments, són per molt petites coses.

Des de la sol·licitud de la compareixença fins a la compareixença han passat dues coses dintre de Drets Socials. Una, que s'ha aprovat la pròrroga de l'acreditació. Tots els centres, crec que a imitació del sistema de salut, el 25 totes les residències havien, públiques i concertades, han de passar uns ítems recollits a un model d'acreditació. I que, finalment, per un coll d'ampolla o..., bé, m'agradaria saber la teva opinió, s'ha decidit ampliar a un any més, a l'octubre del 26 totes les residències han de passar aquesta acreditació. I m'agradaria saber si aquest model d'acreditació s'ajusta i és equitatiu i proporcional a les residències petites i mitjanes.

I, després, la segona cosa que ha passat des de la sol·licitud és l'aprovació de l'increment de les tarifes del cinc per cent, que, a diferència del 24, especifica que s'ha de traslladar, d'aquest cinc per cent d'increment de les tarifes, s'ha de traslladar el quatre per cent a l'increment de salaris i l'u per cent a salaris indirectes..., de salaris, així com l'absentisme, formacions o costos de la seguretat social. Zero marge per a la resta de despeses d'una residència, que, com tu saps, el pes de la resta de despeses pot arribar a ser un quaranta-cinc per cent o un quaranta per cent, com l'alimentació, la neteja, el manteniment, etcètera.

Per tant, també m'agradaria que ens expliquessis aquests dos punts, acreditació, com es viu per a les petites residències, i la valoració d'aquest increment salarial del 25 i les possibilitats dels propers anys.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara, en nom d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, vicepresident. Jo també m'hi sumo a la benvinguda i l'agraïment al senyor Freixa, en representació d'Upimir, que, com ell sap també, ens anem veient per posar-nos al dia i també per una mica recollir com està la situació de les petites i mitjanes residències del nostre país i, com també ha exposat la companya que m'ha

precedit, tenen un pes i un paper important en l'atenció i la cura de les persones dependents i persones grans del nostre país.

Escoltant el senyor Freixa, hi ha reflexions que compartim i que crec que és important que avui també les puguem, diguem-ne, posar en veu alta, no? Vostè ens ha exposat com, abans de la pandèmia, hi havia a prop del cinquanta per cent de la població que viu a les residències amb dependència severa i que aquesta dada ara ha augmentat. Ens agradaria saber a què creu que ha augmentat aquesta dada.

Vostè també parla que cal modificar la llei de serveis socials del 2007. Compartim, aquesta diputada crec que l'heu sentit parlar en més d'una comissió que cal actualitzar la llei de serveis socials a la realitat social del país i que, del 2007 a ara, crec que cal que aquesta actualització es porti a terme. Compartim i també recollim aquesta reivindicació.

Vostè ha parlat de la formació de les professionals i ha situat que el certificat de professionalitat que la majoria de les professionals que volen accedir a treballar a la residència com a auxiliar, diguem-ne, auxiliars sanitaris a les residències, fan aquest curs i que hi accedeixen. Vostè pensa que amb aquestes hores o amb aquesta formació no és suficient. M'agradaria saber, per tenir una atenció de qualitat, quina formació creu que haurien de tenir les professionals que fan aquesta tasca?

Vostè ha parlat també que creu que l'equiparació salarial no donaria resposta a moltes de les necessitats que existeixen a les residències. Compartim, però nosaltres creiem o així pensem des de Esquerra Republicana que l'equiparació salarial és un element important que necessiten les professionals del sector social, però, al mateix temps, no només és això, necessitem un prestigi social de la professió, necessitem un prestigi social i que, igual que ho tenen a l'àmbit sanitari o a l'àmbit de l'educació també, ha de tenir-ho l'àmbit social. M'agradaria saber, senyor Freixa, si comparteix amb nosaltres que manca aquest prestigi social i com o quines accions hauríem de fer per poder tenir aquest prestigi social.

I per acabar, vicepresident, ja sé que estic abusant, vostè ha parlat del *baby boom*, i aniré molt ràpid, que el tindrem ja, m'agradaria saber quina proposta té Upimir per anticipar-nos a aquesta realitat que en breu l'haurem de gestionar.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara, en nom del Partit Popular, tindrà la paraula la diputada Belén Pajares. Endavant.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyor president. Agrair les explicacions del senyor Freixa en nom d'Upimir, que engloba, a més a més, un munt de petites i mitjanes residències, que jo penso que és un bon model d'atenció per les persones i que, per tant, crec que té molta importància en moltes de les coses que vostè ens ha explicat, que, de fet, és el dia a dia del que vostès viuen.

Jo penso que pren rellevància la importància de prestar una atenció integral de qualitat a l'usuari, a la persona que està atesa, amb independència de quina sigui la titularitat, la pública, iniciativa social o privada.

I a mi m'agradaria preguntar-li, en vista també una mica del que vostè ens ha explicat, no?, que la situació és que cada vegada els usuaris estan més precaris en salut i en dependència i amb majors requeriments sanitaris, quina seria la necessitat de places residencials? Una. Perquè el nombre total de places registrades per gent gran és d'unes 60.600, segons resposta de la Conselleria, del Departament de Drets Socials. I, per tant, ens agradaria saber quina seria la necessitat de places.

És obvi que el paper ho aguanta tot i que el trasllat del paper al carrer, per dir-ho d'alguna manera, el dia a dia, la realitat, doncs tot és molt diferent. I tenim un clar exemple amb la llei de dependència. Ara el Ministeri ha presentat un avantprojecte sense memòria econòmica, que és el primer que necessita una llei d'aquestes característiques.

Jo volia preguntar-li, alguna pregunta ja s'ha fet, sobre la pròrroga de l'acreditació del decret, en quina situació està i el que els expliquen els seus associats. Una.

I dos. Els acords, per dir-ho d'alguna manera, de vinculació dels centres d'atenció primària amb els centres que es convertien en ambulatoris de referència, si no ho recordo malament, en quina situació està? I quines són les seves conclusions, un cop que ha passat un any d'aquests acords que va liderar, entre cometes, el Departament de Drets Socials.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara, en nom de VOX, li donem la paraula a la diputada la senyora María Elisa García. Endavant.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor vicepresidente. Gracias, señor Freixa. Bien, no es la primera vez que hablamos ni que comparece en esta comisión, y parece que los problemas de la administración de Esquerra Republicana son los mismos problemas de la administración del PSC.

Y no es de extrañar, porque las políticas de gobierno de Esquerra Republicana-PSC son exactamente las mismas que las políticas de gobierno de PSC-Esquerra Republicana. La misma ineficacia, la misma inoperatividad, la misma dejadez para con las personas dependientes y el mismo afán regulatorio, con el único objeto de recaudar, extorsionando al pequeño empresario, como el Código de accesibilidad de Cataluña, que lo único que ha conseguido desde el 2023 es multar a decenas y decenas de centros.

Y, efectivamente, la situación irá a peor, ya lo ha dicho usted, porque existe un importante envejecimiento de la población y, encima, gracias a las políticas socialistas, cada vez somos más pobres. Es una realidad.

Es importante invertir en vejez, tanto en derechos sociales como en salud. Menos inversión en chiringuitos, donde colocar a gente, menos inversión en embajaditas, menos inversión en nuevas consejerías ideológicas que no sirven absolutamente para nada, como la de política lingüística o la de igualdad y feminismo, y más inversión en los catalanes.

Usted ha dicho que tendremos un problema y que no sabe cómo lo vamos a hacer. Desde VOX creemos que el problema ya lo tenemos. Desde el momento en que mueren más de 9.500 personas dependientes al año, abandonadas por la Generalitat, el problema ya lo tenemos encima y no parece que el Gobierno de Illa vaya a hacer absolutamente nada.

La única pregunta que tengo es ¿cómo gestiona el afán recaudatorio del Govern de Illa para no acabar hundiendo todo el sistema de residencias privadas y concertadas y abandonando a las personas dependientes como ha hecho el propio Govern?

Gracias.

El vicepresident

Gràcies. Ara tindria la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Comuns, la diputada, la senyora Núria Lozano. Endavant.

Núria Lozano Montoya

Sí. Moltes gràcies. En primer lloc, agrair la compareixença del senyor Freixa.

Per Comuns, la prioritat és la superació de la desigualtat, i és cert que, precisament, l'atenció a la dependència i també la situació del sistema residencial és una de les fonts de desigualtat que tenim en aquests moments. Gràcies per l'aportació.

En definitiva, estem parlant de persones molt vulnerables. Situació en què, a més a més, tothom podem trobar-nos en algun moment al llarg de la vida i que, per tant, cal desestigmatitzar. Per tant, la superació d'aquesta desigualtat requereix atendre la població al llarg de tot el cicle vital, i això implica donar resposta a aquest repte de l'envelliment de la nostra societat.

I, en canvi, l'atenció a la gent gran en situació de dependència continua sent una assignatura pendent, i podem parlar gairebé d'una emergència de país en determinades condicions. Per llistes d'espera, però també per un sistema incapaç d'agilitzar valoracions i prestacions, que invaliden els drets de ciutadania, no només de les persones vulnerables, també de les persones cuidadores. En alguns casos, en un entorn de caràcter residencial. Per tant, necessitem poder donar respostes a les necessitats d'aquesta població.

Com ja sap el senyor Freixa, perquè hem tingut l'oportunitat de comentar-ho en diverses ocasions, nosaltres estem compromeses amb la qualitat del servei, també amb l'equiparació salarial de les professionals i amb l'ampliació de la ràtio de professionals i garantir la qualitat en l'atenció, quelcom que vinculem no només amb la millora de les condicions laborals, sinó també amb una qüestió que ens sembla molt important, que és prestigiar, socialment i econòmicament, una activitat

absolutament imprescindible i que, efectivament, coincidim amb vostè, no resulta especialment atractiva per tot aquest seguit de condicions que feia referència. És un objectiu que no es pot assolir, d'altra banda, sense actualitzar la cartera de serveis socials, amb una adequada revisió de tarifes que permetin que vostès prestin aquest servei de qualitat i, naturalment, amb un estudi econòmic financer de cada servei i tenint en compte incorporar aquestes millores.

Compartim l'orientació de l'atenció al domicili de la persona, però des de l'apoderament, des dels drets. I compartim amb vostè que cal una imprescindible millora dels recursos disponibles per permetre aquesta atenció al marc de l'entorn comunitari de la persona. Cal posar, per tant, mitjans per afrontar-ho des del professionalisme i no des del voluntarisme de l'entorn de la persona, que tot sovint són els familiars i les persones més properes les que l'estan assumint.

I té tota la raó quan planteja que un altre obstacle que podem trobar té a veure amb les característiques d'un parc d'habitatge (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), i vaig acabant, que, tot sovint, fins i tot no permet la seva adaptació, perquè les dimensions de passadissos, etcètera, no fan possible aquesta...

Voldríem acabar amb una reflexió, i és que, tenint en compte que sempre hi haurà persones que necessitin atenció en un centre residencial, cal parlar d'aquest model residencial al servei de la persona, que tingui en compte les seves necessitats, però que garanteixi els seus drets i respecti les decisions en l'atenció a la vida quotidiana, ajudant-se d'un pla personal d'atenció i suport al projecte vital.

En definitiva, això és el que nosaltres entenem per l'atenció centrada en la persona, del que fa anys que se'n parla i que cal que sigui una realitat. I, per tant, implica que serveis i centres han de ser dissenyats per facilitar que les persones romanguin i es mantinguin connectades amb els seus llocs i persones significatives per mantenir relacions familiars i amb altres persones properes i promoure una vida activa i de participació comunitària. Un model que, efectivament, està allunyat del de macro-residències i que, en canvi, sembla que és el model que s'està potenciant perquè, a més a més, anem cap a una mercantilització a rebutjar perquè estem parlant de

residències sota control de fons d'inversió i empreses especulatives, que no és el model que representa l'entitat que compareix a dia d'avui.

Els reptes són enormes i hem de sumar forces per superar-los junts i juntes.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara, en nom del Grup Parlamentari del PSC Units per Avançar, té la paraula la diputada, la senyora Mónica Ríos.

Mónica Ríos García

Molt bon dia a tothom. Senyor Freixa, moltíssimes gràcies per venir avui a parlar a qui, a la Comissió de Drets Socials i Inclusió.

És cert que vostès són totalment accessibles i en parlem sovint, no només amb nosaltres, amb tots els grups parlamentaris, però també amb el Govern. Tenen aquesta interlocució, que crec que és molt interessant, perquè, com vostè deia, moltes vegades ens aterren, no?, a la realitat del dia a dia. Vostè ho deia, fem lleis, no?, i aquestes lleis, després, a l'hora de posar-les a la pràctica, potser no s'adeqüen a la realitat i, fins i tot, allà on volem arribar tots. O sigui, allò que plantegem dintre d'aquest Parlament. Per tant, moltíssimes gràcies pel seu temps perquè vostès pertanyen a moltíssims òrgans on aporten la seva visió, que, com deia, crec que és molt interessant.

Vostè parlava de *baby boom*. Al final, va lligat, eh? Tenim un repte majúscul amb l'envelliment de la població. O sigui, en aquest cas, afecta a l'àmbit de les residències, que en parlem, però a molts més altres àmbits. Vull dir, això és una realitat i, com deia, eh?, requerirà de més serveis i jo entenc que, jo, com a portaveu de Drets Socials i Inclusió, més dotació pressupostària, que jo també la demano, pel nostre Departament, perquè és veritat que hi ha un infrafinançament i a vegades s'han de fer malabars, no?, per poder donar resposta a moltes situacions.

És cert que el Departament ha fet algunes accions en aquest any de legislatura que portem. És veritat que s'han creat dues mil places perquè, a més a més, vam signar un acord amb els Comuns, que vostè coneix, de la creació de sis mil places.

I, bé, i ja l'hi han consultat, ja l'hi han preguntat, però, bé, també la pregunta anava una mica per aquí, al final, quin volum calculen d'aquestes necessitats de places en un futur per poder donar resposta a aquest envelliment de les persones que requereixin d'aquests serveis.

També es va anunciar, fa relativament poc, un pla de xoc a les residències i centres de dia per a persones grans i persones amb discapacitat i dependència, una línia de préstecs amb l'ICF per a impulsar reformes en equipaments socials. M'agradaria que fes una valoració en aquest cas, si és suficient, si no, si..., bé, o què més pot fer el Govern en aquest sentit?

També s'han referit a l'increment de les tarifes socials. Jo crec que és cert que potser no és la solució a tot, però, com comentava la companya d'Esquerra, crec que també és un pas per millorar i dignificar aquest sector social, que la consellera a l'inici de la legislatura era un dels punts claus que tenia en ment, la dignificació del sector social.

Sí que és veritat que hi havia altres mesures paral·leles, eh?, amb el tema de les millores dels treballadors i treballadores, que eren, per exemple..., també la consellera parlava de formació, de promoció de carrera professional, de reducció de convenis, també tenim un problema, hi ha molts convenis, no sé què pensa vostè en aquest sentit, en la qüestió dels convenis, però que també és un punt important. I, bé, una mica també, què creu que es pot fer –perdó, eh?, acabo de seguida–, què es pot fer en aquest sentit?

Entenem que quan parlava de desinstitucionalització, jo crec que, quan parlem d'això, parlem de la voluntat que les persones puguin romandre el màxim de temps possible a casa, jo crec que aquesta és la base. Perquè, segurament, arribi un moment que requereixin d'un servei residencial, eh? Vull dir, no és exclouent ni molt menys, però sí que jo crec que la voluntat general és aquesta.

I, bé, no tinc més temps, només dir que la cartera de serveis esperem que el 2026 la puguem aprovar, s'ha estat revisant i ara estan estudiant els costos, és veritat que està molt desfasada i calia revisar-la profundament. Per tant, és la voluntat del Govern que el 2026 es pugui aprovar i, com dic, ara estan treballant en aquest estudi de costos.

I moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara, en tot cas, per poder respondre a les diferents preguntes dels diferents parlamentaris, tornarà a tenir la paraula el senyor Freixa. En aquest cas, una intervenció d'uns, més o menys, deu minuts, eh? Endavant.

Ignasi Freixa Furió (president de la Unió de Petites i Mitjanes Residències)

Intentaré cenyir-me al temps, però hi ha molta cosa a respondre. Aniré responnent a les preguntes que se m'han anat formulant, eh?

A veure, el Grup de Junts em preguntava respecte a la inspecció. Clar, per mi no és un tema que siguin extremadament estrictes, al final no hem de perdre de vista que els inspectors són funcionaris públics que el que fan és complir una llei. Punt. Aquí també empatitzo una mica perquè, al final, ells han de vetllar perquè es compleixin unes normes. Que són obertes i interpretatives? Totalment. I són subjectives, sí, perquè són..., tal i com..., si s'han mirat com està regulat el tema de les sancions, són massa obertes, i això ens porta a aquests problemes.

El problema d'inspecció, que és el que es veu queixant al sector des del principi, o almenys des que jo represento aquesta entitat, és les ulleres amb les quals entren per la porta els senyors inspectors. Les ulleres han de ser ulleres d'ajuda, de: «No, escolta, intentem treballar per aquí», «El Departament ara vol posar èmfasi en això, tal», «Com ho fas tu? Com tal?» No, el problema és que entren i el que es busca és que està malament. Això, en comptes de crear una col·laboració entre les entitats i el Departament de Drets Socials, perquè Inspecció no deixa de ser el Departament de Drets Socials, crea una confrontació permanent i el que provoca és que les entitats a la que obren la porta a l'inspector ja es posen a la defensiva, per l'actitud, per la manera com s'entra per la porta. Aquest és el problema principal. No és que siguin estrictes, no, ells han de fer complir i si veuen alguna situació que és molt flagrant, que tal, que no sé què, evidentment. El problema és les ulleres amb les que s'entra per la porta. És aquí on hauria d'haver-hi el canvi.

I, evidentment, la inspecció potser ens hauríem de plantejar que és un cos que hi falten mans. Vostès han preguntat quants inspectors hi ha per a tota Catalunya? Si no em falla la memòria, són nou persones i han de visitar totes les residències, CRAEs i diferents institucions un cop a l'any.

De les quals només hi ha una persona que es dediqui, per exemple, al tema d'arquitectura. Què vol dir això? Què provoca? Que tu, quan tens un projecte per fer una ampliació, per fer un edifici nou, per construir, pel que sigui, a vegades, perquè aquesta persona et contesti, et contesti els plànols, que ja no vol dir ni el projecte ni que ho tinguis fet ni demés, et contesti, pot passar un any i mig. Però perquè van saturats. No és perquè d'allò..., és perquè, si al final entens una miqueta com funciona la inspecció i quantes persones hi ha, és normal que passin aquestes coses.

Però el que no és normal és que jo acabi de construir un edifici, el tingui tot preparat per començar i perquè la senyora inspectora o el senyor inspector que s'encarrega d'això està desbordat no em vingui a veure fins al cap d'un any i jo tingui el centre parat durant un any, amb els costos que suposa. I això passa i continua passant.

El sector ho ha dit moltes vegades, hi ha maneres de solucionar-ho. Vostè fa que l'arquitecte signi una declaració responsable conforme l'execució de l'obra ha seguit el projecte bàsic que vostè s'ha mirat i vostè ha validat i ja vindrà. I si hem de canviar alguna cosa ja ho canviarem. Però no tinguin parat un equipament durant un any.

Respecte a la pròrroga del decret d'acreditació. Doncs que, bàsicament, això s'ha produït per dues coses, que, com vostè ha apuntat molt bé, diputada, una és el coll d'ampolla que hi havia. Al final, que entrin de cop al votant de 1.500 sol·licituds per unes quatre persones o cinc, doncs el mateix, és una manca de recursos del Departament. Però, o sigui, al final fan amb el que tenen, vull dir, no poden pintar les mans. Llavors, ha provocat això.

I tot ve també perquè, al final, quan es llença el decret d'acreditació, com que no sabia com donar sortida a les catorze mil places o..., entre dotze i quinze mil places, que són les places col·laboradores, perquè, al final, són tots centres construïts abans del 2015, com que no se sabia com fer, la pilota, bé, doncs ja d'allò, ja ho trobarem, ja ho trobarem, ja ho trobarem. I un procés d'acreditació que es podia haver fet ben fet, amb el temps, endreçadet i demés, ara ha sigut, no, escolta, corre a fer-ho abans del no sé què d'agost perquè intervencions diu que si no es fa abans del ics dia d'agost, almenys totes les sol·licituds d'entrades no pagarà ni una factura més. Home... Hem tingut temps per fer les coses i, a més a més, hem tingut temps perquè

s'ha discutit amb el Departament, amb tots i cadascun dels que hi ha hagut, de: «Escolta, tenim aquest problema, que no compleixen, no compliran, com ho fem?, què hi ha?, quins mínims?, quins màxims?, què?, com?, quan?» «No, mmm, ah i ah...» Va passant el temps i ens trobem en la situació en la que estem.

I a partir d'aquí, doncs, bé, ja ho han apuntat vostès, a més, també ho ha dit el Grup de Socialistes i també ho va dir al respecte dels crèdits aquests amb l'ICF. Clar, la valoració que en fem és positiva. Al final, som tots entitats privades, vull dir, tant..., sigui el caràcter que sigui, eh?, per mi presta el servei igual de bé tant una entitat sense ànim de lucre com una entitat mercantil perquè, al final, l'objectiu és el mateix, tenim el mateix objectiu.

Al final, que el Departament assumeixi dos punts del tipus d'interès d'un préstec que t'ajudarà a adaptar-te, doncs ho veig positiu, al final, han posat alguna cosa. Això sé que ho va iniciar l'anterior Govern i el nou Govern el que ha fet és repescar-ho i, a més a més, ampliar els punts.

Bé, a mi qualsevol ajuda que vingui de part del Govern perquè les entitats puguin ajudar a prestar millor el seu servei a adaptar-se i demés dintre de les possibilitats que tinguem cadascuna de les nostres empreses dins les peculiaritats que tenen els edificis on operem, doncs, bé, tota ajuda sempre serà bona.

Però, sobretot, hem de tenir en compte una cosa, que, al final, l'acreditació el que ha provocat tot plegat és una sèrie de compliments que l'única cosa que fan és crear més paperassa. I és el de sempre, quan es va fer en el seu moment, hi havia coses dins del decret d'acreditació que dius, bé, poden estar bé, com un consell de participació, però per mi un consell de participació és per les persones usuàries, perquè jo tinc les persones usuàries, no tinc les seves famílies. Les atenc? Sí. Les acompanyo? També. Les ajudem? Òbviament. Però jo atenc les persones usuàries que tinc dintre, en el centre.

Un consell de participació en el qual només pot haver-hi una persona usuària perquè és l'única dintre d'una residència d'unes trenta places, amb la qual puc tenir una conversa normal i sé que no té cap demència ni cap malaltia que li afecti el seu judici, doncs, home. No ens plantegem les coses i un consell de participació ha de ser perquè les persones usuàries decideixin què volen i ajudin i diguin què és el que els

agrada del dia a dia, què no volen, què volen, com els agrada que... No només és per les persones treballadores i per les famílies, per mi la base fonamental d'un consell de participació són les persones usuàries, i és d'aquelles coses que no..., que hi ha dins el decret que jo, personalment, no acabo de veure. Però això ja és una opinió meva personal, per com entenc jo que hem de prestar el servei.

Respecte a l'increment de tarifes. Bé, a veure, al final, al sector sempre diem, al final, com que ja els he dit el decalatge que hi ha, no cal que els hi digui que, evidentment, és insuficient. Era totalment insuficient, i més tenint en compte, doncs, bé, les condicions que el Departament ens posa, que, al final, no deixen, sota el nostre punt de vista, tot i que ho entenc perfectament perquè el Departament el que vol és que les certes garanties que això passi, no deixen d'influir i de posar-se al mig de la negociació col·lectiva.

Que un Govern es fiqui al mig d'una negociació col·lectiva a mi, personalment, no m'agrada. Ni a mi, ni a qualsevol patronal ni, teòricament, a qualsevol sindicat perquè, al final, pot ser cap a una banda o pot ser cap a l'altra això, en funció de qui governi. Jo ho entenc, entenc que és perquè volen que les coses es compleixin i passin per demandes que... Perquè sempre se'ns diu: «És que hi ha centres que no apliquen el conveni català perquè tal i els toca fer-ho. Vostès, patronals, haurien de posar-se al mig i fer que ho compleixin». No, escolti, jo no soc el pare de ningú. Jo ja tinc dues filles i no tinc intenció d'anar perseguint quina empresa compleix i quina empresa no compleix. Si vostès tenen # (2.09.27) que hi ha empreses que el no compleixen, hi ha una cosa que es diu inspecció de treball. Puntu. Si no compleix, inspecció de treball ja farà el que ha de fer, però cadascú és prou gran com per saber quin conveni li toca i si l'ha d'aplicar o no l'ha d'aplicar.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

Ostres!, doncs estic lluny encara, eh?(L'oradorriu.) D'acord, intento anar ràpid, intento anar ràpid.

Responent al que se'm deia respecte a l'increment de la població dependent, a què es deu? Doncs una miqueta a la..., bé, al final, és normal, tothom vol estar més temps a casa. Però en quines condicions? El problema és, com més temps estem a casa sense els recursos necessaris, sense les ajudes, sense les adaptacions, què

provoca? Que ens arribin a residències amb situacions realment deplorables i crítiques. Doncs perquè no hi ha recursos.

A mi m'agrada molt personalitzar les coses. Li poso el cas d'una senyora que em va ingressar el mes de març de l'any passat, amb Alzheimer, que vivia sola i les filles l'anaven a veure de tant en tant. Em va entrar a l'emergència amb trenta-tres quilos, era un secall, s'aguantava per la quietud. Els metges deien: «Bé, aquesta senyora aguantarà el que agunti», no? Bé, en cinc mesos es va plantar amb cinquanta-tres quilos. Vull dir, nosaltres vam fer el que havíem de fer, que és acompanyar-la i ajudar-la, però cal que arribem a extrems així?

Quan dic que la desinstitucionalització és molt bonica i que està molt bé això de quedar-se a casa, és... S'hauria de mirar molt bé què és el que volem i de quina manera ho volem per evitar que certes coses passin. Perquè, al final, i això no recordo qui ho ha dit, però per mi és fonamental... Crec que ha sigut... No, ara no ho recordo, eh?, però és que he sentit que parlaven dels cuidadors. És que hi ha una cosa que el Departament hauria de treballar una mica més, que és el tema de cuidar els cuidadors. Perquè, al final, els utilitzen com a primera línia d'atac i ens oblidem que els cuidadors al final el que fan és ajudar-nos a parar el cop i se'ls donen unes ajudes econòmiques que són insuficients, que no tenen cap tipus de sentit que per donar això a vegades és millor donar-li un cop a l'esquena, perquè per cent vuitanta euros per ajudar, doncs no farem res, absolutament res, quan la persona ha renunciat a treballar o altres coses per poder ajudar i poder atendre el seu familiar, i no els estem cuidant prou els nostres cuidadors.

Per això, quan venen desesperats a la residència, la frase que més sento és «treu-me'l, no puc més, treu-me'l». No cal que arribem a aquests extrems, i és perquè no cuidem la base, no cuidem la prevenció.

Quan em pregunten: però vostè quin volum de places? Jo no sé el volum de places, no és la meua feina. El que s'ha de treballar és la prevenció. No ens calen més places de residència, el que cal és que treballem més la prevenció. Si treballem més la prevenció, arribaran a la residència en unes altres condicions i arribaran a la residència ja en un punt molt diferent. Cal que treballem la prevenció.

El canvi professional bé perquè la gent abans potser preveia una mica més, ara ja no, i ara ho fem sense recursos, per això estem on estem. Jo no sé el volum de places que ens cal, no em dedico a això, jo em dedico a atendre persones.

Respecte a l'equiparació salarial. Jo no he dit que no sigui la solució al problema, jo el que dic és que no s'acaba aquí. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Intento acabar...

El vicepresident

Hauria d'anar acabant, eh?

Ignasi Freixa Furió (president de la Unió de Petites i Mitjanes Residències)

Molt ràpid, molt ràpid, molt ràpid, eh? Però això sí que volia fer incís.

Si volem caminar cap a l'equiparació salarial, per mi també és caminar cap a la mateixa formació perquè, al final, si comparem pública amb privada, la diferència de sou entre un auxiliar de geriatria pública i un auxiliar d'infermeria no està tan lluny. Potser TCAI fora una solució i tenim personal molt més preparat. Ara, clar, és una formació professional, eh? Però, llavors, tenim personal molt més preparat per atendre les nostres persones usuàries. I, al final, dignificar el sector és això, eh? Dignificar el sector això, és donar-los persones molt més preparades per atendre les nostres persones grans.

I la reducció de convenis. És inviable, és inviable, però, bàsicament, estem parlant de serveis super super super diferents. Què té a veure un CRAE amb una residència de gent gran? No té res a veure, ni la tipologia de feina ni... La feina que fa un educador social en un CRAE no té res a veure amb la feina que fa en una residència de gent gran, res.

El que sí que es pot caminar i el que sí que el sector està dient és, anem a fer un marc mínim, un sou mínim dins de serveis socials, una formació... Buscar marcs mínims, unes condicions laborals, es poden buscar un marc mínim. Però d'aquí a dir, no, anem a reduir disset convenis de serveis que no tenen res a veure en un sol conveni. No, escolti'm, no, perquè no..., és impossible, és inviable. No, perquè els convenis, normalment, estan regits per uns objectes i no, no..., és que no ens en sortirem.

I això sí, ara sí que ja acabo, eh?, perquè aquesta és important. Es feia referència al conveni dels CAPs amb les residències i aquesta penso que és molt important perquè té molt a veure amb l'atenció integrada social i sanitària. És molt dispar i quan dic que és molt dispar és que depèn molt del territori i depèn molt de la voluntat del CAP. Hi ha CAPs que vostè parlarà amb residències i els diran que, escolta, a mi m'atenen a les mil meravelles, i hi ha CAPs que ni està ni se'ls espera. És la distribució territorial, tot depèn del volum de feina que tingui aquell CAP, de si tenen un equip, si no el tenen, si tal, si qual... Però el de sempre, són recursos, recursos i més recursos.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies per la compareixença. Un parell o cinc minutets de descans per donar pas a la següent.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Tot i que falten diputats, han passat més de cinc minuts. Aniríem a l'últim punt de l'ordre del dia, que és la tercera compareixença. Aniríem a buscar els compareixents.

És la compareixença d'una representació del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat.

Compareixença d'una representació del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat per a presentar l'informe de seguiment de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat

357-00364/15

Com deia, donem la benvinguda al Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat, amb la senyora Maria Mercè Batlle, com a presidenta, i la senyora Inma Gómez, com a directora tècnica.

Els recordo que tenen quinze minuts per fer la presentació, que cada grup parlamentari després disposarà de tres minuts i, per acabar, tindreu deu minuts de nou per fer qualsevol comentari.

M. Mercè Batlle Amorós (presidenta del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat)

Molt bon dia a tots i gràcies per rebre'ns en aquesta compareixença. Fa dies que la teníem demanada, potser avui ja estem una mica desfasats en el temps del que us volíem explicar, però no desfasats en la realitat del moment, eh? Vull dir que estem en la mateixa situació, per tant, és de plena actualitat el que avui explicarem.

Nosaltres, basant-nos en la Convenció dels drets de les persones amb discapacitat, vam fer un estudi de com estava la situació, a nivell de Catalunya, del seguiment dels drets de les persones de l'any 2019 al 2023 i és el que avui us presentem, però això vol dir que hem de continuar treballant i continuarem i us ho explicarem.

Bé, tots més o menys ens coneixem, però el Comitè Català de Persones amb Discapacitat es va crear l'any 1998 i l'objectiu és defensar els drets de les persones amb discapacitat.

Llavors, nosaltres aglutinem totes les federacions de Catalunya en les diferents tipologies de discapacitat per a donar com un moviment associatiu, que el que volem és aconseguir la inclusió de les persones amb discapacitat, però també treballar en comú, com una plataforma que defensa els drets i les necessitats de totes les persones amb discapacitat, des del naixement fins a tot el cicle vital.

Representem dins del sector el que és..., aquesta incidència la fem en tot el que són els diferents òrgans governamentals i totes les instàncies públiques i privades que es relacionen dins del col·lectiu, i això ho fem d'una manera transversal entre les diferents federacions. Cada federació després treballa individualment amb les seves entitats membres, però nosaltres sí que el que fem és buscar el que ens uneix per fer aquesta inclusió i aquest terme comú i transversal entre les diferents discapacitats.

Nosaltres en aquest moment estem representant més de 720.000 persones entre totes les federacions membres, i que són les que aglutinem.

Com a representació formem part del Comitè Estatal de Persones amb Discapacitat, que és el CERMI, que té una representació en cada comunitat autònoma i, llavors, ens coordinem també entre les diferents comunitats per fer el seguiment de les lleis i els avanços que hi ha en cada comunitat i també, doncs, veure en quin nivell estem en relació amb altres comunitats, i això també ens enriqueix i ens dona un fons de coneixement.

També formem part de la taula del tercer sector social i de la PINCAT, que és el Comitè d'Infància de Catalunya, la plataforma.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Llavors, a la propera diapositiva..., si la podem visualitzar...? Sí, aquesta és la que he explicat ara, no?, una miqueteta. A la propera tenim les..., bé, són els logos de les tretze entitats membres que formen part de la PINCAT.

Sí, tenim ACAPPS, que és de famílies de persones sordes; ASOCIDECAT, que és el de sordcecs, sordceguesa; COCEMFE, que és la de persones amb discapacitat física però funcional; DINCAT, que és discapacitat Intel·lectual; Down Catalunya, que és el que representa a les persones amb síndrome de Dawn; ECOM, que és discapacitat física; la Federació d'Autisme, la mateixa paraula ho diu; la de Centres Especials de Treball, que són sense ànim de lucre; FESOCA, que és de persones sordes que es comuniquen en llengua de signes; Salut Mental Catalunya, també salut mental; ONCE Catalunya; FEPCCAT, que és la Federació de Paràlisi Cerebral i Pluridiscapacitat, i FEDER, que és la Federació de Malalties Rares, eh?, que contempla tot això.

I llavors, ja passant a la propera diapositiva, que és la introducció de per què i com s'ha fet aquest document, us ho explicarà la Inma.

Inma Gómez Sánchez (directora tècnica del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat)

Bon dia a tothom. Moltes gràcies també per la invitació.

Sí, a continuació, en aquesta diapositiva, següent, us hem volgut explicar una mica el perquè, per què vam fer aquest informe de seguiment de la Convenció

Internacional. Per a nosaltres el que és molt important, primer de tot, és explicar, que segur que coneixen, aquest marc legal, que per a nosaltres és el marc legal de referència.

Sabeu que la Convenció Internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat es va aprovar a l'ONU el 2006, per tant l'any que ve farà vint anys, i l'Estat espanyol ho va ratificar el 2008. Això, com saben, significa que passa a ser ordenament jurídic del nostre estat i, per tant, d'obligat compliment.

La Convenció el que diu, i sempre ho expliquem així de forma com molt propera, no és que doni més drets a les persones amb discapacitat, tothom tenim els mateixos drets, el que sí que diu és com els estats han de garantir aquests drets: el dret a l'accessibilitat, dret a l'educació, dret a l'ocupació, dret a la participació. És a dir, explicar als estats que la ratifiquen, que, com dèiem, Espanya ho va ratificar el 2008, diu com han de poder garantir aquests drets del dia a dia de les persones amb discapacitat.

Nosaltres el que vam voler fer és, ja sé que moltes de les entitats que ara us presentava la Mercè Batlle ja fan els seus informes anuals de vulneracions, que, realment, són super interessants perquè ens centrem en tipologies determinades i dona una imatge i una visibilització super important del que és, què és el que passa, quins són els agents vulneradors i quins drets es vulneren més i en quin context. Nosaltres el que vam voler fer com a COCARMÍ, com a plataforma unitària de tota la discapacitat, és, precisament, fer aquest informe on recollís totes les tipologies. Per tant, va ser un treball col·laboratiu amb totes les nostres federacions, que abans us presentàvem. I, per tant, aquest document reflecteix un total de 516 denúncies, 183 propostes i 95 avenços.

Ja veuen que és una piràmide inversa, és a dir, n'hi ha més denúncies i menys avenços. Però pensem que en aquest informe era molt important també poder fer arribar els avenços que s'havien produït perquè és important també visibilitzar-los, evidentment, perquè és el fruit de moltíssim temps, de molt debat, de molta interlocució, de moltes lleis que hem estat debatent aquí mateix amb la societat civil, amb moltes entitats i, per tant, pensem que és molt important fer també menció i poder donar veu a aquests avenços.

Per tant, en aquest en aquest informe que us presentem, per articles, doncs trobareu totes les denúncies que hem pogut analitzar des de les nostres diferents federacions, les propostes de millora i, com dèiem, també els avenços que s'han assolit.

És important dir que, sobretot, potser es pregunten per què hi ha aquest període 2019-2023, i és perquè, com recorden que hem comentat, que el 2008 Espanya va ratificar, això significa que en el moment, com bé saben, que un Estat ratifica una norma, ha de donar comptes, ha de fer comptes, en aquest sentit, al comitè de seguiment dels drets de les persones amb discapacitat de la ONU.

Espanya, en aquest moment, ha fet tres informes: el 2010, el 2014 i el 2018. Ha fet arribar aquests informes a la ONU. La ONU, lògicament, els revisa i fa les seves observacions. Les últimes observacions que tenim, l'últim document, va ser al 2019. Per tant, ara, estem a l'espera, justament en mig, com sabem, vam patir una pandèmia i, aleshores, tot és com uns anys una mica perduts en aquest sentit a nivell administratiu. Per tant, ara, en breu, haurien de tenir les properes recomanacions.

Però les últimes que tenim, que jo els convido que les pugueu també mirar, és del segon i tercer informe que Espanya, l'Estat espanyol va enviar per dir com estaven fent el seguiment.

Per tant, nosaltres el que vam voler fer, sabent que el context del nostre informe és a nivell de Catalunya, però vam voler comparar, i és l'últim apartat que teniu en l'informe, és veure, a partir d'aquestes recomanacions de l'ONU i a partir del nostre informe, si, realment, havia canviat alguna cosa, si havíem assolit aquelles recomanacions que l'ONU ens deia. Per això és aquests anys.

I justament ara estem treballant en la recopilació de l'any passat, per tant, de totes les vulneracions del 2024.

A la següent diapositiva us hem volgut mostrar, a nivell, que per a nosaltres també és important..., és un informe sobretot qualitatiu, com veureu, però sí que, d'aquestes més de cinc-centes denúncies recopilades, el que sí que hem vist és que més del quaranta per cent tenen a veure amb una vulneració del dret a l'accessibilitat. Per tant, com veieu, estem parlant de més de dos-centes denúncies que s'han recopilat en l'àmbit de l'accessibilitat. És a dir, denúncies on el dret a l'accessibilitat física, sensorial i cognitiva s'ha vulnerat, per tant, és el dret més vulnerat, l'accessibilitat.

De fet, això, si mirem altres informes que entitats companyes han fet, també veiem que la tendència és aquesta, que el dret a l'accessibilitat acostuma a ser el dret més vulnerat. També és cert que és un dret transversal que salpica tots els altres drets i, per tant, ens trobem que aquesta és una de les principals mancances de l'àmbit de la discapacitat, la vulneració al dret a l'accessibilitat.

Recordem també que ara, al novembre farà dos anys, que tenim un codi d'accessibilitat, per tant, en el que ens hem de posar a treballar, implementar-ho. Saben que als plans municipals els ajuntaments tenen l'obligació, fins al 2027, de poder-los fer, després d'implementar-los, però és una assignatura de les que encara tenim pendents a nivell del dret a l'accessibilitat.

Després, amb més distància, però el dret, com plasmem a la diapositiva, més vulnerat ha sigut el de la salut, tot el que té a veure amb la inaccessibilitat dels centres sanitaris, però també, és un dels temes que ens preocupa molt, sempre diem, que tan important és que als espais aquesta accessibilitat física, sensorial i cognitiva estigui present, en els carrers, en els edificis, en els productes i els serveis, i és bàsica aquesta accessibilitat. Però també el que és bàsic és la formació de les persones que estan a atenció directa. I ens trobem que n'hi ha hagut moltes queixes a nivell de tractes del propi professional sanitari, a vegades per no saber la persona les necessitats determinades o, fins i tot, no conèixer una malaltia, un síndrome determinat que podia patir. Per tant, les denúncies en relació a la salut han tingut a veure amb aquests temes.

Després, per nosaltres també és molt important l'article 19 de la Convenció, que és el viure de forma independent i ser inclòs a la comunitat. Aquí veiem vulneracions pel que fa a la manca de parc de pisos assequibles, accessibles i amb suport. Sempre diem, si sabem que l'habitatge és una problemàtica per tota la societat, quan parlem de l'àmbit de la discapacitat aquesta problemàtica s'agreuja moltíssim més.

Hem de recordar, de l'últim estudi que tenim de greuge comparatiu, que les persones amb discapacitat poden tenir un greuge econòmic en relació a persones que no tenen cap tipus de discapacitat, a l'any, de 17.000 a 42.000 euros, segons les necessitats d'ajuts tècnics, de suports determinats. Per tant, importantíssim,

evidentment, i que, lògic, és una fita de país el poder augmentar aquest parc d'habitatge assequible però accessible.

I després, per últim, trobaríem el que fa referència al treball i l'ocupació. El dret a l'ocupació és un dret absolutament garantit i que està reflectit en la Convenció. I ens hem trobat en les diferents fases que una persona vol presentar-se a una oferta, on les mateixes ofertes a vegades són discriminatòries, però quan ha fet la selecció que ha patit algun tipus de discriminació en el moment de la selecció, en el moment que la persona que feia l'entrevista ha vist que és una persona amb discapacitat.

I després també ens hem trobat en casos en els que els llocs de treball, una vegada que la persona ja tenia el lloc, però que no s'han volgut fer ajustos raonables al lloc de treball i, per tant, no s'ha adaptat.

Una mica serien a nivell, com a titulars, els principals àmbits i, sobretot, aquests principals quatre drets en els que hem vist més vulneracions. Com dèiem en l'informe, per cada dret veurem, molt exhaustivament, casos reals amb testimonis que expliquen també aquestes casuístiques en el dia a dia.

Passem ara a la següent diapositiva. Hem volgut explicar, sobretot, i ara què, no? Al final, sobretot, amb tot això que visibilitzem, quines són les nostres propostes de millora.

M. Mercè Batlle Amorós (presidenta del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat)

Sí, aquí hem de fer molt èmfasi, sobretot, al compromís institucional, no? Necessitem que hi hagi un compromís, tant de les entitats de totes les institucions públiques i privades per fer aquest seguiment i aquest compromís, sobretot d'eliminar barreres, i també, sobretot, formar i conèixer el que és la discapacitat per poder atendre la diversitat en la realitat.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

Per això, dins de les mesures d'accessibilitat, necessitem, tal com ha dit, tenim un codi de fa dos anys que s'està desenvolupant molt lentament, però això necessita recursos per poder fer les adaptacions, i n'hi ha que no són cares, n'hi ha que sí, però n'hi ha que no. Perquè a vegades, quan parlem d'accessibilitat, pensem en

barreres físiques, però també tenim les sensorials i les cognitives, i aquestes no són tan cares d'arbitrar, sinó que necessiten més voluntat i coneixement.

Pel que fa a l'educació, entenem que falta molt suport a l'educació pels infants amb discapacitat, i aquí hem de pensar que a l'educació han de tindre els mateixos drets i les mateixes oportunitats tots els nens, independent de les seves necessitats. I hem de pensar més en l'educació centrada en la necessitat real de l'infant i dotant-lo dels suports que necessita que no en altres coses que podem pensar doncs més en polítiques de dir, és que hem de fer una educació inclusiva per a tothom i d'aquesta manera, ha de ser una educació inclusiva, però adaptada a les possibilitats i a les realitats de l'infant. I aquí també és molt important pensar que l'educació ha de començar a partir dels zero anys, no a partir dels tres o dels sis, com passa.

I també és molt necessari tot el que és la formació i el coneixement de tot el professorat i tot el que és l'entorn del professorat en el coneixement de la diversitat.

I l'ocupació nos trobem igual, el món del treball també necessita que hi hagi unes adaptacions i coneixement, però pensades en la realitat de la persona. El lloc de treball s'ha d'adaptar a la persona, no a la persona al lloc del treball i això és el que és més primordial. Sempre, si posem la persona al centre, tindrem menys dificultats que si pensem que la persona ha d'anar al que és l'estàndard, com pensàvem abans, ara ja no pensem així.

Inma Gómez Sánchez (directora tècnica del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat)

Només afegir que sé que estem fora de temps. Res, molt breu, també afegir a aquestes principals propostes, que, bé, com s'ha..., torno a dir, que, com tenen tota la informació i que estem a la vostra disposició per a qualsevol aclariment. Però també afegir el que també dèiem a nivell de la formació, com abans comentàvem de l'àmbit sanitari, també ara la Mercè incloïa l'àmbit educatiu, i la importància, sobretot, i això també ho hem parlat en altres compareixences amb les lleis, la importància d'integrar tota la part social, tota la part sanitària i tota la part educativa és importantíssima, que, realment, hi hagi aquesta interacció entre els tres grans àmbits de vida de qualsevol persona. I, per tant, aquesta formació és bàsica en tots els personals que, com dèiem abans, estan a atenció directa.

També un dels temes, que sabem que el Govern va aprovar el desembre passat un pla de xoc per intentar evitar llistes d'espera, per intentar reduir-les, intentar, sobretot, és un dels temes que també ens trobem moltíssim, l'excessiva burocràcia. Moltes vegades no s'entenen les resolucions. Per tant, que tinguem una Administració més senzilla, més fàcil d'entendre, per això aquesta accessibilitat també cognitiva que, realment, ajuda a qualsevol ciutadà i que, sobretot, sigui fàcil de poder entendre i que sigui fàcil de poder utilitzar.

I a nivell de sensibilització, ja per últim, la importància, que també dèiem que, al final, doncs apel·la, lògicament, la convenció als àmbits públics i als àmbits privats. La importància de fer campanyes de conscienciació, que realment es conegui els drets de les persones amb discapacitat, que moltes vegades s'estigmatitza la discapacitat. Per tant, és importantíssim fer aquestes campanyes de formació, de sensibilització sobre els drets i que les persones puguin conèixer els seus drets també per poder-los defensar i per poder-los denunciar.

M. Mercè Batlle Amorós (presidenta del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat)

D'acord. Nosaltres havíem presentat, teníem dues diapositives més, que són les recomanacions, però si us passarem el PowerPoint, ja no els ho diem.

Allí veureu, això perquè us centreu, el que és cada article de la Convenció el que diu i tal com està en aquest moment a Catalunya. Per tant, això ho podeu llegir i seguir i ens posem a la vostra disposició per si hi ha algun dubte, comentar-ho.

El que sí que volia dir, ja com a conclusió, que no està la diapositiva, però sí dir que nosaltres el que volem és continuar treballant activament i ara tenim el Pacte Nacional per les Persones amb Discapacitat, que tenim pendent de desplegament, i pensem que, a partir d'allí, podem fer molt treball i molta acció lligada al que és la convenció. I, a partir d'aquí, doncs mos emplacem a poder-ho treballar conjuntament amb tots vosaltres.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Batlle, senyora Gómez, per la presentació. Passaríem ara el torn de paraula als grups parlamentaris. En primer lloc, el Grup Parlamentari de Junts, amb el diputat Padrós, són tres minuts.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, presidenta. Gràcies per la seva compareixença i per la feina incansable de COCARMÍ.

L'informe és una sacsejada, de fet és vergonyós, especialment, sabent que el gran percentatge de vulneracions de drets de les persones amb discapacitat no es denuncien. És a dir, de 700.000 persones, vuit-centes denúncies i escaig és..., no sé, a mi m'ha sorprès moltíssim, a la baixa, eh?

I, de fet, sovint, el conjunt de la societat costa prendre consciència del que és una vulneració de drets. Una vulneració de drets per a les persones amb discapacitat també és deixar un vehicle estacionat sobre una vorera o un pas de vianants. Una cosa tan absurda que estic segur que molts dels que condueixen practiquen sovint. I és evident que és una vulneració de drets perquè el que no permet és que una persona que no hi veu, que una persona que no pot accedir per aquell pas segur, doncs pugui transitar com qualsevol altra.

Aleshores, el que jo em pregunto és o el que jo, més que preguntar-me, és reflexió en veu alta, és, davant de la vulneració de drets de les persones amb discapacitat, quantes d'aquestes 720.000 persones denunciem a Catalunya? Jo aquest estiu a casa meva vaig patir una agressió física per denunciar un vehicle que estava mal estacionat. En fi, preguntin a la consellera Parlon.

Dit això, un conjunt de preguntes. La majoria de les denúncies deien que són per manca d'accessibilitat, correcte? On fallen on hem fallat les administracions?

Una altra pregunta, quina fotografia territorial podem extreure de les denúncies que han registrat?

Una altra pregunta, quin suport tenim, realment, les persones amb discapacitat que volem viure de forma independent?

Si em permeten, una altra pregunta. Vaig ràpid perquè tenim tres minuts només. COCARMÍ estic segur que ha dut a terme alguna acció per tal que l'aplicació del CatSalut sigui accessible. M'agradaria saber quina.

Ens poden posar exemples concrets de bones pràctiques que podríem implementar a Catalunya avui mateix, evidentment, eh?, d'aquestes que només s'han de replicar, eh?, i que són coses o mesures que es podrien aplicar demà mateix. Segur que, com a experts en el sector, en coneixen moltíssimes.

Una altra pregunta, creuen que el Parlament, de fet aquesta comissió, especialment, hauria d'establir un mecanisme estable de monitoratge, amb indicadors molt clars, molt concrets, semestral, anual, de compareixences regulars com ara la d'avui i fer un treball conjunt?

En el camp cultural. Quin percentatge de sessions de cinema, teatre, museus són accessibles? Jo encara no en conec cap.

Quines mesures de transparència exigeixen perquè la ciutadania conegui qui compleix i qui no compleix, una cosa tan senzilla. No hi ha registre públic, no podem saber qui compleix i qui no compleix.

Una altra petició que els hi faig. Ens poden oferir un breu comentari de la situació actual, perdó, de la... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Acabo, presidenta, deixi'm un minut, si us plau. De l'Associació de Persones amb Sordceguesa de Catalunya i de l'acte reivindicatiu que hi haurà aquesta tarda a les set a la plaça Sant Jaume.

També m'agradaria preguntar per la validació, la signatura oficial del Pacte nacional pels drets de les persones amb discapacitat. La pregunta és molt clara, eh? En què hem notat les persones amb discapacitat que es va validar el Pacte? És a dir, l'abans i el de després. M'agradarà que ens ho expliquin perquè, francament, és que la diferència... Bé, no vull condicionar la resposta.

Per acabar. M'agradaria dir-vos que l'accessibilitat és permetre l'accés a tothom, sigui un servei, sigui un producte, etcètera, etcètera, etcètera.

I, de fet, acabo només amb un comentari, i això va per a tothom, si les persones que estem en aquesta sala fóssim totes persones cegues i només n'hi hagués un que hi veiés, saben què és l'accessibilitat? Encendre el llum.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Padrós. Ha excedit un minut. Si la resta volen quatre minuts, que ho sol·licitin. *(Veus de fons.)* D'acord. Passaria el torn de paraula al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada Tània Verge.

Tània Verge Mestre

Gràcies, presidenta. Moltíssimes gràcies a les companyes de COCARMI per aquesta exposició tan valuosa.

Deia el diputat Isaac Padrós que aquests centenars de denúncies que heu recollit són poques sobre el conjunt real de situacions de discriminació que hi ha, però, al mateix temps, és molt important que pugueu fer aquesta tasca perquè els testimonis posen l'exemple concret, posen la llum en les situacions quotidianes que potser l'Administració creu que té més o menys cobertes o no li dona encara la importància que tindria.

Us voldria preguntar si esteu col·laborant, teniu alguna relació estreta, permanent, diguéssim, eh?, amb l'Oficina d'igualtat de tracte i no discriminació, perquè també rep denúncies. I en les dades dels darrers anys, el capacitisme estava entre els quatre principals motius de discriminació. No era encara un volum elevat de denúncies, és cert, l'Oficina també és un òrgan nou, per tant, és normal que encara no sigui prou conegut i no rebi tantes denúncies com podria rebre, però és un dels factors més importants del capacitisme. Per tant, com ho esteu treballant també?

Aquesta macroenquesta de discriminacions que va fer l'anterior Govern, es va presentar amb el Govern actual, dona pistes també del tipus de discriminacions més freqüents, pot servir per sensibilitzar a la ciutadania.

Preguntava també el que detecteu de necessitats de treball interdepartamental, perquè abans ha vingut la secretària sectorial i n'ha fet menció, però sense explicitar res concret.

I podríeu estar presentant aquest informe aquí, com podríeu estar presentant aquest informe a qualsevol comissió, però, especialment, a la d'Igualtat i Feminismes, perquè és qui porta polítiques antidiscriminatòries i té també aquest encàrrec de treball transversal a tots els departaments perquè s'adoptin les polítiques antidiscriminatòries que toquin. Incloent, per exemple, i us volia preguntar de manera específica si en teniu alguna notícia, si això també ho esteu seguint, l'èmfasi que poseu, que celebro, en la perspectiva de gènere, no?, amb aquest enfocament interseccional, en plans vigents, per exemple, en matèria de drets sexuals i reproductius, com el pla d'equitat menstrual i climateri o el pla d'abordatge de la violència obstètrica i vulneració dels drets sexuals i reproductius, hi havia mesures molt concretes de treball amb associacions de dones amb discapacitat i en centres per acompanyar els dos processos, la menstruació, el climateri, la utilització dels productes, però també que tots els equipaments hospitalaris tinguessin, no?, tot la..., les camilles, tot adaptat, no?, per exemple, en qüestions de mobilitat, però també a neurodivergències, etcètera. És a dir, que l'enfocament era global.

O en el Pla de prevenció de les violències masclistes hi ha mesures específiques per detectar situacions de violències, especialment les sexuals, però de tot tipus d'àmbit de violències masclistes en dones amb discapacitat. Per tant, si ho teniu també detectat quins...

I vaig molt ràpid perquè, com que no veiem el temps, però entenc que se'm deu estar pràcticament acabant. Doncs subscrivim plenament el que heu dit, que tot allò que no s'hi destina als recursos adequats no és una prioritat. Dit d'una altra manera, les prioritats polítiques es demostren amb recursos. I per tant, teniu tota la raó i, a més, moltes coses no són tan cares, sinó que és el compromís actiu de tots els departaments per avançar en la plena accessibilitat.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular. Diputada Pajares, quan vulgui.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Primer de tot, agrair les explicacions de les representants del comitè català de representants de persones amb discapacitat, agrair l'informe de seguiment, que revisarem amb el màxim interès, i també pel resum, he de dir que molt precís, que ens van fer arribar abans de la comissió. I, per suposat, per la feina que fan vostès i totes les entitats membres de COCARMÍ.

Nosaltres ja hem expressat en altres ocasions que és absolutament necessari que el Govern de la Generalitat desplegui els propers anys una sòlida estratègia consensuada amb tots els agents públics i privats que treballen en l'àmbit dels drets socials i la inclusió per revertir i garantir el compliment de la Convenció sobre el Dret de les Persones amb Discapacitat.

I començant per solucionar el dia a dia, perquè no és admissible cinc-cents dies d'espera, que és el temps mitjà pel reconeixement d'un grau de discapacitat, o els 326 dies pel reconeixement del grau de dependència. Això pel reconeixement del grau, després sumem-li els dies fins que arriba l'ajuda i l'espera es fa eterna perquè és la paraula per qui es troba en aquesta situació.

Dit això, s'ha avançat molt al llarg d'aquests anys, encara queda molt camí per recórrer si volem assolir una igualtat d'oportunitats real, però és necessari la implicació de tots els actors, públics i privats, entitats i organismes, però també l'administració pública té un paper molt important, en el nostre cas, el Parlament de Catalunya, ens compet directament la Generalitat de Catalunya. La Generalitat ha de liderar i donar exemple en aquesta fita, que és donar resposta a les necessitats de les persones amb discapacitat.

Jo posaré..., vostès ens han plantejat unes recomanacions claus de COCARMÍ respecte a uns punts molt clars. Comparteix, la formació, l'educació i la inserció laboral és la millor manera d'integrar-se en societat. Per tant, el compliment de la reserva de places per treballar en l'Administració pública s'ha d'assolir la reserva de places.

També jo volia preguntar-li, una mica seguint l'informe, no?, si hi ha resposta de l'administració pública i dels privats davant de les reclamacions, si fan seguiment d'aquestes reclamacions.

I també, respecte a la taula del Pacte per a les persones amb discapacitat, quina valoració fa de les actuacions que s'han posat en marxa, si és que, finalment, s'han posat en marxa aquelles 256 mesures, que calia des del nostre punt de vista prioritzar les més urgents, però voldrien saber la seva valoració.

Respecte a l'administració, que jo penso que és la pública la que ha de donar exemple, per suposat, respectant l'autonomia dels ens locals, també han de liderar tot el que fa referència a les barreres arquitectòniques perquè són els que tenen la competència directa sobre els nostres carrers. I, per tant, no és el mateix la ciutat de Barcelona, que està tot com molt més organitzat, que potser un petit municipi. Per tant, liderar, tutelar i també reclamar que els plans municipals d'accessibilitat es compleixin.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Pajares. Ara és el torn de paraula de VOX, però ens ha demanat que no podia assistir. Doncs passem a Comuns, diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, presidenta. Bon dia i moltes gràcies també per la seva compareixença i, sobretot, per la tasca quotidiana que realitzen, que és molt i molt valuosa.

El principi d'igualtat és un dels drets fonamentals, no calia que ho digués la Convenció de Nova York, però és cert que és una eina molt i molt útil per tal de poder traduir amb concrecions com es garanteix aquesta igualtat en el cas de les persones amb discapacitat.

I, de fet, és cert que la societat ha anat evolucionant i que, per tant, el concepte de capacitat d'actuar de les persones, passant d'un escenari d'incapacitació i substitució en l'adopció de decisions a l'escenari actual, en què el Parlament saben que està portant a la pràctica una reforma del Codi Civil per tal de poder adaptar, precisament, doncs aquest canvi i aquest reconeixement de la plena capacitat i decisió, contribueix i no poc a dignificar la vida d'aquestes persones. Perquè cal superar una concepció tutelar i paternalista, de dir-li als altres què és el que poden i

no poden fer i com han de viure la seva vida. I, en aquest sentit, la Convenció té un concepte molt avançat i, per tant, és molt i molt important.

Desafortunadament, la realitat social no sempre està a l'alçada del que defineix la Convenció. Alguna de les compareixences que els ha antecedit avui, precisament, hem estat analitzant algunes d'aquestes qüestions.

A la primera d'elles, parlàvem del desplegament del Codi d'accessibilitat, per exemple, i constatarem que, fins i tot, ni tan sols tots els edificis de la Generalitat de Catalunya compleixen plenament aquest Codi d'accessibilitat i que, per tant, s'ha de garantir.

Però també parlàvem de l'accessibilitat des d'una perspectiva comunicativa, que no sempre se li dedica prou atenció, i parlàvem de la falta d'extensió de l'adaptació a lectura fàcil dels continguts acadèmics, que és una de les qüestions a què vostès feien referència quan parlaven de la no igualtat d'oportunitats educatives dels estudiants que estan en situació de discapacitat.

Voldria aprofitar per preguntar-los també sobre l'aplicació o la inaplicació, segons les versions, del Decret d'Educació Inclusiva donada, per exemple, la falta de professionals de suport, que seria estrictament imprescindible per tal de poder-ho garantir i que, per tant, no estigui duta a la pràctica amb el grau d'implantació que seria desitjable.

Una altra qüestió que afecta a l'accessibilitat, però també el dret a la vida independent, com és el cas de l'habitatge, perquè de vegades ens trobem que, més enllà de la falta de capacitat econòmica de les persones per adaptar el seu habitatge, bona part del parc d'habitatge no és adaptable. Estem parlant de passadissos molt estrets, de lavabos i cuines minúsculs, que determinen que, en molts casos, sigui necessari un canvi de residència. Clar, si tenen detectat quin grau d'incidència, no?, té aquesta no possibilitat d'accés a un habitatge adaptat.

Una altra qüestió, en matèria d'ocupació, com podria ser el compliment de la quota de reserva de la LISMI als centres de treball, que és substituïda de forma bastant generalitzada pel recurs als centres de treball especials, que és una eina molt útil, sobretot, com a element de pont o de transició en una primera etapa laboral per les persones en situació de discapacitat, però que no hauria de ser una situació tampoc

de caràcter permanent perquè moltes d'aquestes persones poden fer aportacions molt valuoses als centres de treball. I, per tant, considerem que aquest abús de la figura del centre de treball especial per part de les empreses podria ser també una manera de vulnerar els drets de les persones en situació de discapacitat.

Bé, els reptes són molts i cal estar a l'alçada. Poden vostès comptar, com sempre els hem traslladat, amb el compromís del Grup de Comuns per afrontar aquests reptes junts i juntes i esperem que serem capaços d'afrontar-les. En parlariem de moltes més coses, però tenim un temps limitat i, per tant, ho deixaria aquí.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Lozano. I per últim torn, el Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar. Diputat Mateo?

Guillem Mateo Sellas

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, volem agrair des del Grup Socialistes i Units per Avançar la presència avui aquí a la comissió de la senyora Maria Mercè Batlle, presidenta de COCARMÍ, i, com no, també de la senyora Inma Gómez, directora tècnica també de COCARMÍ.

I també volem agrair la presentació de l'informe de seguiment 2019-2023. El document està estructurat al voltant de cada article de la Convenció Internacional dels Drets de les Persones amb Discapacitat i recull, com ha comentat també la directora en la seva intervenció, 516 denúncies, 183 propostes, 95 avenços i fa palès reptes en accessibilitat, ocupació, vida independent, salut, inclusió i educació inclusiva.

L'informe ens ofereix un diagnòstic sòlid, un full de ruta que identifica fites pendents. Això és evident. Entre les propostes cal destacar la inversió en accessibilitat universal, el reforç dels suports professionals en centres educatius i sanitaris, l'ampliació del parc d'habitatges adaptats i la simplificació dels procediments administratius, com la creació també d'una finestreta única, que el Govern ja hi està treballant. Demanada també, remarcada per la directora, i realment necessària i

coneixedora de tots els grups parlamentaris i de tota la societat que tenim un problema en aquest àmbit, més enllà, fins i tot, dels drets socials i la inclusió.

I el nostre grup considera que aquestes propostes han de ser avaluades i, sobretot, integrades, en la mesura possible, en els propers plans i en els propers pressupostos. Com poden ser, per exemple, consolidar la formació del professorat i del personal sanitari en atenció a la diversitat, revisar els mecanismes de copagament en assistència personal per a la vida independent, incorporar ajustos raonables en les polítiques d'ocupació i analitzar la compatibilitat de les prestacions amb el treball, impulsar accions de sensibilització constants per combatre prejudicis i estereotips, i podríem continuar.

I reconeixem els avenços recollits a l'informe, els reconeixem, però, malauradament, també reconeixem i també hi veiem les bretxes que persisteixen. I per això proposem mantenir la interlocució periòdica amb COCARMI a través de les taules tècniques, que ja funcionen, que ja es venen reunint, per fer un seguiment objectiu del grau d'implementació de les mesures.

En conclusió, agraïm novament la feina de COCARMI i la participació de tots els membres del sector. Continuarem valorant i estudiant aquestes recomanacions amb l'objectiu d'assolir un seguiment rigorós i una millora progressiva en el compliment dels drets reconeguts de la Convenció. Sempre anem tard, sempre hi ha molta feina, la voluntat hi és i l'esforç també, veurem fins on arribem.

I des del Grup Socialista i Units per Avançar, com és evident, doncs treballem per aconseguir un millor estat del benestar que pugui donar resposta a aquestes necessitats de tots els catalans i totes les catalanes, independentment, sobretot, dels seus orígens, de les seves creences, de la seva condició social o de la seva condició personal. Perquè això que és evident avui dia, malauradament, a nivell polític, ja no només a casa nostra, ja no només a l'Estat, sinó a nivell internacional, està en entredit.

I sobretot també amb una mirada especial, com no, a les persones amb discapacitat, per tal que puguin gaudir d'una vida amb les mateixes oportunitats i avancem així cap a una Catalunya decididament més inclusiva.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Mateo, vicepresident. Ara tenen el torn de nou per deu minuts.

M. Mercè Batlle Amorós (presidenta del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat)

Moltes gràcies per les preguntes i la veritat és que n'hi ha moltes i és difícil condensar-les, respondre, no? Però sí que voldria, en principi, de dir, un tema conjunt que ha sortit, és que hi ha poques denúncies. Sí, la gent no denuncia, la gent se queixa. I, clar, les queixes no les podem contemplar com una denúncia, però que, al final, sempre recorren al mateix, queixes per la falta de sensibilitat. El que deia el diputat Pedrós, doncs és que hi ha molt incivisme, però moltes vegades és per incivisme o per falta de consciència. I per això, que a part de formació dels professionals, també necessitem formar els ciutadans i explicar-los-hi.

I la veritat és que les famílies, fins que no tenen un problema dins de l'entorn familiar directe, moltes vegades no són conscients de la realitat, i això ho podem veure al nostre sector. Però, cada vegada, totes aquestes queixes que van sortint a través de les xarxes socials nosaltres no les podem, tampoc, recollir dins d'un escrit de denúncia.

La veritat és que també..., suposo que aquest any, en el que hi haurà d'un any, diu la Inma que no, però jo crec que en tindrem tantes com l'altre, perquè també tenim molta gent que no... Les entitats, les federacions, n'hi ha tres o quatre que fan el seu informe anual o bianual, però molts no el feien. Llavors, el que tenien eren temes que els havien anat arribant, però que no ho tenien documentat com per poder fer el seguiment dels quatre anys. Però ara s'hi han posat en aquesta tasca, per això dic que n'hi haurà moltes més denúncies que les que teníem. Però les farem arribar i les treballarem.

Quant al pacte. El pacte tenim pendent de començar a desenvolupar-lo. És una cosa que estem demanant, el poder-nos trobar i treballar perquè ja... Sí que els departaments han començat a fer accions de les que tenien, però no sabem en quin nivell, en quin grau estan, i això necessitem trobar-nos i potser ja és fer una reunió per presentar-ho i fer una trobada del CODISCAT, on puguem fer que cada

departament pugui explicar allò que han implementat i en el moment que estan i nosaltres també fer el seguiment, eh?

El tema de tot el que deien que Barcelona té més medis. Però, clar, això ho anem veient quan anem als entorns, sortim de Barcelona capital, sobretot quan entrem al món rural, és molt complicat.

Ja partim que ja no hi ha servei de transport, ja no dic adaptat, ni no adaptat, eh? És molt difícil. El professorat moltes vegades no té accés. Avui dia, tenim, dins de l'educació inclusiva, tenim els CEEPSIRs, però és que els CEEPSIRs no arriben al món rural. Per què? Perquè els que ho fan són entitats concertades i no els paguen els desplaçaments ni les ajudes, però moltes vegades és que han de ficar el cotxe, però, a vegades, ni ficant el cotxe, si tenen d'anar de Lleida a la Seu són dues hores i dues hores de tornar i es passen la seva jornada. Si això no se'ls compensa, doncs, difícilment, podran anar-hi o fer el seguiment. I no és el mateix fer-ho virtual que fer-ho presencial, eh? Hi ha moltes coses que s'han de fer presencials i per això tenim.

Quant al món del treball. Els centres especials de treball són necessaris, però no mos han de #3.12.56) aquí, però també hem de pensar en les mesures alternatives, també és una mesura que a vegades pot anar bé però en certs moments no. Hem de pensar que s'ha d'oferir el treball i a vegades no s'ofereix el treball, precisament, per la falta d'accessibilitat al lloc. I altres vegades s'ofereix l'accessibilitat, però no és adaptar el lloc, sinó que és fer un seguiment de la persona i aquest no hi és, aquests suports són esporàdics durant un temps, que és el mateix que mos passa a l'educació. Hi ha un temps que l'infant té el suport d'una persona vetlladora, però aquesta persona vetlladora la té durant un temps, però no sempre, i no serveix un vetllador si no està prèviament preparat i format per atendre la diversitat de la persona, i a vegades no n'hi ha prou amb una hora a la setmana, això també és important tenir-ho en compte. Sabem que tot és recursos, però a vegades els recursos els hem de poder repartir i donar als seus llocs, perquè l'infant és el futur i hem de pensar en ells, eh?

I, bé, el tema del copagament. També és un tema que mos hi hem de posar, eh? Perquè es va fer ja... Hi ha una ILP de fa set o deu anys, no sé de quan, que la tenen arxivada a Madrid, sobre el tema del copagament i que tenim pendent la resolució i

s'ha de fer un seguiment i una revisió. I d'això l'Inma per temes més tècnics, sinó...
(*L'oradora riu.*)

Inma Gómez Sánchez (directora tècnica del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat)

(*Veus de fons.*) Cinc minutets, d'acord. Per intentar també... Moltes gràcies per les seves preguntes i reflexions i propostes, que, evidentment, si no donem resposta a totes elles, doncs estem a la vostra disposició per poder-ne parlar més específicament.

En relació a l'accessibilitat, que, com dèiem, per a vosaltres, lògicament, bé, s'ha demostrat que és el dret més vulnerat, però, a part que, com dèiem, travessa els altres drets i, evidentment, si no hi ha accessibilitat física, sensorial, cognitiva no podem parlar d'un dret a l'educació, no podem parlar d'un dret a la salut.

Aleshores, el que comentava el senyor Padrós. De fet, nosaltres, precisament, aquest dilluns hem fet un grup de treball d'accessibilitat en totes les nostres entitats federades i un dels temes que són les entitats que coneixen molt bé aquesta baixada del codi realment a la pràctica, un dels temes que veiem, precisament, és la preocupació per la interpretació. I, precisament, va sortir aquest tema de les quotes a nivell dels productes audiovisuals, de tota la part de productes i serveis, a nivell de teatres, cinemes.

Per tant, nosaltres ara el que hem fet és obrir unes taules sectorials directament amb l'àrea de promoció de l'accessibilitat perquè, precisament, veiem això, que hi ha manca d'interpretació. Però, a part, també el que ens preocupa moltíssim és que, com saben, a nivell del codi, el que abans també comentàvem, fins al 2027 els municipis han de fer els seus plans d'accessibilitat, però tenen de vuit, dotze o quinze anys per poder-los implementar, segons el número d'habitants. Per tant, amb menys habitants, has de fer-ho més ràpid, per dir-ho així. Per tant, Barcelona serien vuit anys que ha d'implementar-ho.

Però, clar, estem trobant que si parlem de tres anys de..., bé, hi ha un límit, de fer els plans d'accessibilitat més quinze anys, en alguns casos, de poder implementar-los, estem parlant de divuit anys. O sigui, divuit anys en què, sobretot, aquestes zones que també comentàvem i que, de fet, ens preocupa molt aquesta desigualtat

a nivell territorial, municipis molt petits, que moltes vegades tenen a veure amb municipis rurals, doncs veurem que d'aquí a molts, molts anys encara no es veurà aquesta execució.

Per tant, són temes que ens preocupen moltíssim, que, per una banda, les entitats vam celebrar perquè aquest Codi anava amb molt de retard, però aquesta part que, sobretot, els municipis comencin a fer ja la seva feina, però també que els del propi Departament ens puguin fer arribar aquests dubtes que tenim a nivell interpretatiu.

I basant-nos també en... Jo pensava una mica i feia una mica d'apunts, en el sentit de..., sobretot, i nosaltres ho diem molt i intentem treballar així a nivell de les nostres entitats, les entitats de base, de l'enfocament basat en drets. És molt diferent quan parlem, és que s'ha de donar resposta a les necessitats, a quan diem, és que hi ha uns drets que s'han de garantir. Canvia totalment la visió, canvia la concepció, canvia el disseny dels productes, dels serveis, canvia tot.

Per tant, el que comentem, no és que tinguem..., el fet de garantir una sanitat no acaba amb el dret de tenir una sanitat pública, sinó que hem de garantir que aquesta sanitat, també com comentaven, que els espais siguin accessibles. Hi ha moltes dones que ens expliquen que fan les revisions ginecològiques des de la seva cadira de rodes, per tant, això és inadmissible. Per tant, això també és violència i, per tant, això s'ha d'erradicar.

Per tant, no és només que aquesta dona, en aquest cas concret, pugui accedir a una sanitat pública, és que pugui accedir a una sanitat pública amb condicions, amb seguretat i amb dignitat. I, per tant, això, en molts casos, encara no s'està donant.

I amb l'educació passa el mateix. No és el fet que un nen o una nena tingui una plaça pública, és que aquesta plaça, el dret no es garanteix només amb el fet de tenir places públiques, sinó que tot l'entorn, que abans també ens comentava la Mercè, a nivell de la formació, a nivell dels recursos, tan tècnics com humans, que necessitin, a nivell del paper de la família, però també a nivell del paper d'aquest infant, què hi diu l'infant? Preguntem a l'infant. I és un dels temes que a nivell de la Convenció Internacional i és un dels pilars que, precisament, parla de la participació, i és de les primeres normes on posa la participació de les dones i de les nenes i nens amb discapacitat.

Per tant, nosaltres sempre, no?, quan expliquem que, sobretot, s'ha de posar el dret en el centre, parlem, precisament, de tot això.

Sinó que, comentava també la diputada, l'article 12 de la Convenció, quan parlem de la capacitat plena de les persones de poder decidir, en aquest país, històricament, però hi ha molts altres..., diríem, que, històricament, com s'ha concebut la discapacitat, en pro de poder protegir les persones amb discapacitat s'han comès barbàries. Estem parlant de persones, de dones que se'ls ha esterilitzat forçosament sense elles saber-ho. De persones que han estat incapacitades sense donar els suports perquè puguin, almenys, demostrar que poden decidir, no? Per tant, s'han dut a terme moltes accions en pro d'aquesta protecció, quan el que estem dient és, no, el propi moviment ha dit prou.

Tenim una convenció i una Convenció que, com deia, l'any que ve farà vint anys, i una Convenció que s'ha anat fent observacions i s'ha anat ampliant, però que, realment, no parla en cap moment d'incapacitació, no parla d'esterilització. Per tant, el que diem és, les pròpies persones el que estan dient és, amb recursos determinats, amb la participació, amb l'accessibilitat, amb el principi d'igualtat i no discriminació, el dret realment està garantit, no?

Per tant, nosaltres molt d'acord, evidentment, amb aquesta modificació, també, que ho comentava la companya diputada, amb aquesta modificació, que també ja anem una mica tard, però que va començar en el 2019, quan les persones amb discapacitat i incapacitades podien votar.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

Per tant, doncs això, que sí que compartim moltes de les vostres propostes i que estem a la vostra disposició.

(Veus de fons.)

La presidenta

Ja s'haurien exhaurit els deu minuts, no sé si...

M. Mercè Batlle Amorós (presidenta del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat)

Sol de dir que l'oferta que ens heu fet de poder fer un seguiment periòdic estaria molt bé que ens poguéssim trobar, amb una periodicitat que podem marcar, per anar fent aquest seguiment i entrar, potser, així com ara hem fet un tema general, doncs tractar un o dos articles i parlar-ho amb més profunditat. Sols és això.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies per la proposta i moltes gràcies de nou per haver vingut. Gràcies.

Un minut mentre estan aquí els compareixents. Només comentar-vos que d'aquí a final d'any queden cinc sessions perquè la setmana que ve és festiu, dos a l'octubre, dos al novembre, un al desembre, perquè el segon del desembre és 24 de desembre i m'hauríeu de dir alguna cosa.

I tenim com unes vint-i-quatre PRs pendents, entrades, i vint-i-una compareixences, a títol informatiu.

I aprofitant ara que finalitzem la comissió, s'haurien de quedar els ponents de la proposició de llei del tercer sector per constituir la ponència i per nomenar el ponent relator.

Gràcies. S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...